ANUL X No. 2918 — Ediția de seară — MERCURI 20 AUGUST, 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc inainte:
Un an in țară 30 leĭ; in străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PAȘAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Scandalul de la ministerul de domeniĭ

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Franța și Rusia

Prezidentul republiceĭ franceze, al aceleașĭ republice care a făcut patru revoluțiunĭ și a tăĭat capul unuĭ rege, republicanul Faure, după ce s'a sărutat de maĭ multe orĭ cu autocratul țar al Rusieĭ și al tuturor spînzurătorilor și temnițelor, al Siberieĭ și al altor înghețurĭ de surghiun, se întoarce în Franța încărcat de darurĭ, de decorațiunĭ și cu un tratat de alianță.

Priveliștea este tristă. Protestează din mormintele lor toțĭ mariĭ cugetătorĭ și democrațĭ aĭ veaculuĭ și eroiĭ mareĭ revoluțiunĭ ar trebui să-șĭ ascundă fața de rușine înaintea acesteĭ prosternărĭ a Franțeĭ democratice în fața absolutizmuluĭ muscălesc. Marele și generosul popor francez este azĭ în unul din acele momente de aberațiune mintală, care trece de multe orĭ și asupra națiunilor. A scăpat de nebunia boulangistă, cînd penașul luĭ Boulanger și calul luĭ înebuniseră întreaga Franță și o împingeaŭ spre o monarhie militară, în care ar fi pĭerit toată mișcarea democrațieĭ moderne. Azĭ entusiazmul devine febril, țarul Rusieĭ devine un liberator și Faure, palidul, obscurul și inofensivul Faure, un eroŭ, care pentru moment întunecă gloria luĭ Napoleon cel mare saŭ a oamenilor celor maĭ de frunte aĭ Franțeĭ contemporane. Va fi primit în Paris ca un triumfător, ĭĭ se pregătesc arcurĭ de triumf și o nouă epocă de *ambalare* se prevede pe tema alianțeĭ franco-ruse pe care țarul a proclamat-o, alianță în care Franceziĭ văd, cu saŭ fără drept, o legitimare a năzuințelor lor patriotice și războĭnice în privința provinciilor Alsacieĭ și Loreneĭ.

In această nebunie, Franța generoasă și revoluționară de altă dată, Franța ideilor marĭ și înaintate nu vede că se face complicea obscurantizmuluĭ, a despotizmuluĭ și că prelungește încă pe mult timp această stare de lucrurĭ dăunătoare Europeĭ: knutul muscălesc amenințînd lumea civilizată și democrația.

Și acuma se vede greșala colosală făcută de Bismark, atuncĭ cînd a răpit Franțeĭ aceste două provinciĭ și a semănat pentru viitor un vecĭnic motiv de ură și de răzbunare între ambele popoare. Alsacia și Lorena, pe de o parte, nicĭ pînă astă-zĭ n'aŭ putut fi *domesticite*, ele sînt încă provinciĭ cu sentimente franceze. Poporul francez pe de altă parte încă simte viue rana ce i s'a făcut și e destul ca țarul Rusieĭ, dușmanul civilizațiuneĭ și al democrațieĭ să'ĭ arăte putința de a repara greșelile și nenorocirile de altă dată, pentru ca să se uĭte totul și patrioțiĭ francezĭ să strige: *Vive le tzar!*

Dacă ambele popoare: cel german și cel francez, nu ar avea acest vecĭnic motiv de războiŭ, de mult poate, opera bine-făcătoare a păceĭ și a civilizațiuneĭ ar fi îngenuchiat despotizmul rusesc și ar fi făcut un pas înainte spre idealul viitoruluĭ: *înfrățirea popoarelor*.

Din nefericire Germania a avut oamenĭ politicĭ din aceĭa care în momentele de entusiazm patriotic sînt numițĭ «marĭ», dar carĭ sînt adevărațĭ criminalĭ. Grație lor, de două-zecĭ și șase de anĭ Europa stă sub arme, dă spectacolul alianțelor celor maĭ scandaloase, și întîrzie opera de civilizațiune a omenireĭ, înarmînd toate statele unele în potriva altora.

Prietenĭ sincerĭ aĭ poporuluĭ francez, aĭ mareĭ națiunĭ apusene de la care am luat cultura și civilizațiunea, noĭ regretăm cînd o vedem la picĭoarele Rusieĭ, și cînd aberațiunea devine atît de acută, că nicĭ un om cuminte, în această divagațiune națională, nu arată ridicolul și primejdia acestuĭ entusiazm pentru o alianță forțată, dictată de necesitățile politice exterioare, dar în tot cazul anti-democratică și rușinoasă pentru poporul care a făcut marea revoluțiune.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Giugnon Trandafir-Pașa

Toată pasărea pe limba eĭ piere și tot trandafirul prin femeĭe devine din mare ministru plenipotențiar, simplu Djuvară. Sexul slab de a doua oară joacă o festă D-luĭ Djuvara. In prima linie, cînd s'a apucat de s'a făcut lăcătușul uneĭ Doamne care era acuzată de asasinat; și acum, cînd a asasinat amorul propriŭ al fiuluĭ mareluĭ vizir, care s'a văzut de odată cu încă unul la o aceĭașĭ cadînă. Or, Turcul pricepe două saŭ maĭ multe cadîne la un singur osmanliŭ, dar nu pricepe această împărțire de dragoste între un ghĭaur și un mahomedan.

Și neșansa luĭ Trandafir e fenomenală. L'am putea numi, fiind căĭ vorba de Constantinopol, Giugnon-Trandafir-Pașa. S'a apucat de făcut curte la Turcoaice, tocmaĭ acum cînd Mitiță Sturdza s'a dat cu Turciĭ și cînd nu putea de cît să sacrifice pe berbantul săŭ ambasador.

Și acum fiul mareluĭ vizir—cum ar fi la noĭ Ionel Brătianu,—ĭĭ cîntă nenorocituluĭ:

Ghidi! Ghidi Trandafir...
Țĭ-a dat tata un... spațir.

Periplizon.

Moșiile statuluĭ

Erĭ s'a ținut la ministerul domeniilor licitație pentru arendarea maĭ multor moșiĭ ale statuluĭ pe un noŭ period de cincĭ anĭ.

Aceasta este a doua licitație ce se ține în vara aceasta.

Atît la prima licitație cît și la a doua, numărul concurenților a fost foarte restrîns, comparativ cu aniĭ trecuțĭ și lupta între eĭ neasemănat maĭ neîncordată.

Lucrul se explică. Dezastrele cauzate de inundațiĭ și reua recoltă din ultimiĭ anĭ aŭ făcut ca arendașiĭ să hazardeze maĭ puțin. Mulțĭ dintre eĭ aŭ perdut mult în timpiĭ din urmă, maĭ ales că la licitațiile de acum cincĭ anĭ aŭ urcat enorm arenzile.

A fost atuncĭ o concurență fără precedent. Repauzatul Toma Petcu maĭ ales, a îndoit și a întreit arenda maĭ multor moșiĭ, numaĭ pentru ca să înlăture pe uniĭ concurențĭ grecĭ. El a luat atuncĭ asupra sa moșiĭ pentru carĭ plătea o arendă de 1,400,000 de leĭ.

Acest concurent primejdios a dispărut tocmaĭ acum cînd era maĭ multă nevoe de a se ațîța concurențiĭ la luptă.

Maĭ este ceva care a contribuit ca la licitațiile de acum să scadă prețurile arenzilor.

D. P. P. Carp, ca ministru al domeniilor, a luat maĭ multe măsurĭ pentru a împĭedica pe arendașĭ să exploateze munca țăranilor, fără nicĭ o socoteală. D. Carp introdusese în condițiile de arendare o serie din măsurile prevăzute în legea tocmelelor agricole și carĭ pentru particularĭ sînt facultative.

Acum cincĭ anĭ arendașiĭ nu șĭ-aŭ prea dat seama de importanța acelor măsurĭ, adică de scăderea pe care aveaŭ s'o producă ele în resursele arendașuluĭ.

Astăzĭ eĭ îșĭ daŭ maĭ bine seama de veniturile moșiilor și sînt și înspăimîntațĭ de ultima criză.

Se înțelege că inundațiile și maĭ ales ploile din anul acesta, aŭ fost un accident care, e maĭ mult ca probabil, nu se va repeta la anul.

In tot cazul e de sperat că nu vor fi atît de primejdioase.

Arendașiĭ vor putea cîștiga în noul period, dar scăderea arenzilor este o paguba ireparabilă, cel puțin în periodul acesta de cincĭ anĭ, pentru bugetul statuluĭ. Guvernul, pe lîngă cele-alte pagube pe carĭ le-a încercat anul acesta, trebuĭe să fie acum seama de un noŭ defisit în bugetul săŭ.

Din ce în ce reforma impozitelor se impune decĭ, căcĭ altfel veniturile ordinare nu vor maĭ putea susține nevoile curente ale statuluĭ.

Chestia este: guvernul actual poate să dea o soluție acesteĭ cestiunĭ?

După toate probabilitățile lucrul pare imposibil. Reformele în impozite nu se pot face decît de guverne tarĭ, adică carĭ aŭ credit în opinia publică.

Dar D. Sturdza nu maĭ are credit nicĭ în partidul săŭ.

Ianus.

Executarea luĭ Angiolillo



Gravura această reprezintă executarea luĭ Angiolillo. In Spania se întrebuințează încă pentru execuțiune, acel instrument medieval și barbar cunoscut sub numele de „garotto“.

In jurul gîtuluĭ deliquentuluĭ se pune o funie prevăzută la un capăt cu un fel de lemn rotund. Călăul învîrtește acest lemn în așa chip în cît funia se strînge mereŭ pînă cînd deliquentul rămîne mort.

Contele Goluchowski



Cancelarul austro-ungar este considerat actualmente ca unul dintre ceĭ maĭ abilĭ și inteligențĭ diplomațĭ europenĭ. El, alăturĭ de Buelow, asigură tripleĭ alianțe rolul predominant în politica internațională a Europeĭ.

Greutățile, în carĭ se află primul-ministru Badeni, cauzează o încurcătură mare luĭ Goluchowski care, din pricina situațiuneĭ interne, nu are toată libertatea de acțiune trebuincioasă în politica externă.

Impăratul Franz Iozef 'l-a chemat acum pe Goluchowski la Ischl. In cercurile diplomatice se crede că e vorba despre o nouă acțiune diplomatică în vederea alianțeĭ franco-ruse.

De o cam dată Goluchowski a serbat un mare trimf diplomatic, de oare-ce a doua zi după proclamarea „alianțeĭ“, contele Muraview, cancelarul Rusieĭ, a declarat că în politica orientală va urma pe triplica.

Inst.

Scandalul de la C. F. R.

E un adevărat scandal chipul de procedare al direcțiuneĭ căilor ferate față de public. E o lipsă de prevedere, de respect a aceluĭa care plătește, un serviciŭ pe care maĭ nicĭ o dată direcția nu îl dă,—o bătae de joc care te revoltă.

Cu ocaziunea Sfînteĭ-Măriĭ, trenurile la Sinaia aŭ sosit cu întîrzierĭ colosale. La întors a fost maĭ răŭ. Direcția n'a pus de cît un număr insuficient de vagoane, nu a format trenurĭ suplimentare pentru a aduce lumea grămădită la Sinaia, și la ghișeurile găreĭ casierul nu a deschis casa de cît cu 15 minute înaintea sosireĭ trenuluĭ, pe cînd cîte-va sute de persoane așteptaŭ să cumpere bilete. Rezultatul a fost că o mulțime de lume a rămas în Sinaia, ne putînd pleca. Pe drum însă o jumătate din călătorĭ a trebuit să stea în picioare, neavînd locurĭ. Conductoriĭ eraŭ în imposibilitate să-șĭ facă serviciul, de oare-ce circularea prin coridoarele vagoanelor era cu neputință.

La noĭ publicul dă probe de prea mare indulgență. In alte țărĭ, pe tot parcursul trenuluĭ, nu ar maĭ fi rămas ferestre pe la gărĭ și n'ar fi plecat trenul fără să se pună numărul de vagoane suficient.

Această lipsă de prevedere zăpăcește toată lumea. Personalul ordinar nu maĭ este în stare să satisfacă publicul, ĭar direcțiunea nu se gîndește că în asemenea împrejurărĭ trebuĭe de mărit numărul funcționarilor și de luat măsurĭ ca publicul care plătește să fie servit.

La noĭ însă ca la nimenĭ! Ne facem datoria să atragem atențiunea celor în drept, dar fără de speranță că justele noastre observațiunĭ vor fi satisfăcute.

Sfinx.

Pregătirile guvernuluĭ

Guvernul actual, convins că nu maĭ poate deține puterea, voește să dea un atac decisiv la toamnă și să cadă salvînd cel puțin aparențele.

D. Sturdza voește să cadă susținînd o lege de reformă.

S'a convins guvernul că pînă acum partidul liberal n'a făcut nimic și dacă continuă pe această cale, apoĭ lovitura, pe care o primește, îl zdruncină pentru foarte mult timp.

Chestia este numaĭ, ce reformă să puĭe înainte guvernul. Pentru că ĭarășĭ nu ar salva nimic, dacă ar da lupta pe o reformă absolut impopulară și care în acelașĭ timp n'ar fi nicĭ absolut necesară.

Reformele financiare

D. Gogu Cantacuzino susține că guvernul trebuĭe să primească lupta pe chestia reformelor financiare și aceasta pentru următoarele motive:

Intîĭ, aceste reforme se impun. Cu actualele resurse budgetare nu se maĭ poate face față tuturor nevoilor statuluĭ și orĭ-cine ar veni la putere va fi nevoit să puĭe nouĭ impozite.

Apoĭ opoziția, de și va combate cu înverșunare noile impozite, va fi nevoită, îndata ce va veni la putere, să le impuĭe ea și ast-fel va reabilita partidul liberal.

Argumentul de căpetenie al D-luĭ Cantacuzino este acesta.

Lupta guvernuluĭ actual pentru a rămîne la putere nu poate să înceapă de cît prin mărirea veniturilor statuluĭ, căcĭ și cea maĭ liniștită atitudine a opozițieĭ nu poate să întărească guvernul, dacă situația financiară rămîne în starea actuală.

Guvernul trebuĭe decĭ să-șĭ asigure situația, biruind în chestia reformelor financiare.

Paliative

Uniĭ dintre miniștri, și maĭ ales D. Stolojan, sînt de părere că ar trebui evitată chestia reformelor financiare și că budgetul se poate echilibra prin economiĭ și expediente.

Aceștia spun că nicĭ odată guvernul n'a putut să realizeze o reformă de impozite, în momentele sale de slăbicĭune. Reformele de impozite se fac numaĭ de guvernele tarĭ și în momente cînd opoziția e dezorganizată.

Alte reforme

D-niĭ Haret și Ferichidi susțin că e bine să se prezinte întîĭ guvernul cu un întreg program de reforme și apoĭ să încerce lupta pe chestiile financiare.

Guvernul trebuĭe să dea dovadă că poate și știe a lucra, căcĭ pînă acum nu a făcut această dovadă și dacă în acest moment, cînd reputația pe care o are făcută e rea, ar veni și cu impozite nouĭ, de sigur că s'ar produce un puternic curent în contră-ĭ.

Ultima concluzie

Dar ultima concluzie la care ajung toțĭ miniștriĭ este, că actualele Camere trebuĭesc dizolvate, că cea maĭ bună soluție ar fi să se dizolve Camerile în Septembrie, ast-fel ca la 15 Nombrie să se poată aduna nouile Camere.

Rep.

Germania și dubla alianță

Dubla alianță.—Ziarele germane. Germania și alianța.

Ultimul toast al țaruluĭ care conținea declarațiĭ atît de importante, nu va dispare așa de repede de la ordinea zileĭ. Multă vreme se va maĭ discuta asupra luĭ, și cînd subiectul va fi epuizat, probabila publicare a textuluĭ va produce un noŭ zgomot, nouĭ discuțiĭ se vor încinge,—așa că dubla alianță este menită să rămînă multă vreme la ordinea zileĭ.

Statul contra căruĭa pare a fi îndreptată alianța franco-rusă, este Germania. E decĭ de un deosebit interes, să reproducem aci părerea cîtor-va ziare germane asupra dubleĭ alianțe.

*

Incepem cu ziarul adesea orĭ inspirat din cercurile guvernamentale, ca „National Zeitung“. Ziarul în cestiune tratează proclamarea alianțeĭ ca pe o constatare a unuĭ fapt de mult exiztînd.

„Faptul, că acest fapt a căpătat un nume noŭ, nu schimbă nimic din starea reală de lucrurĭ. Exiztența unuĭ „tratat“ nu înseamnă nimic, cîtă vreme conținutul săŭ nu e cunoscut. In lumea politică domnește de anĭ de zile concepțiunea, că alianța franco-rusă are în primul rînd efectul, că politica rusească poate conta pe Franța. Aceasta va fi și în viitor cazul, într'un grad maĭ înalt încă. Avantagiul pe care-l trag Franceziĭ din această alianță, ar fi că sînt signrĭ în potriva unuĭ atac din partea Germanieĭ. Ne bucură că Franceziĭ găsesc această siguranță în „alianță“, de altmintrelea Germania nu s'a gîndit nicĭ odată la un atac în contra Francieĭ“.

*

Ziarul oficios „Koellnische Zeitung“ scrie:

„Cine urmărește exact evenimentele din Franța, a știut, că de astă dată cuvîntul mult dorit trebuĭa să se pronunțe. Dacă cuvîntul ar fi rămas nespus, toată politica de înfrățire franco-rusă ar fi fost în joc și zilele guvernuluĭ partidelor oportuniste ar fi fost numărate. In fața publicitățiĭ cuvintele țaruluĭ Nicolaĭ apar ca repețire a expresiilor președinteluĭ Faure. De oare-ca textul toasturilor a fost probabil dinainte stabilit, nu există nicĭ un motiv care ar îndreptăți ca să li se puĭe la îndoĭală importanța. In concurența pentru menținerea păceĭ, cununa se cuvine Austrieĭ și Germanieĭ, fiind-că aŭ publicat tratatul pe care 'l-aŭ încheĭat. Cîtă vreme dubla alianță nu face acelașĭ lucru, Francia va încerca din noŭ, să întoarcă tratatul împotriva Germanieĭ“.

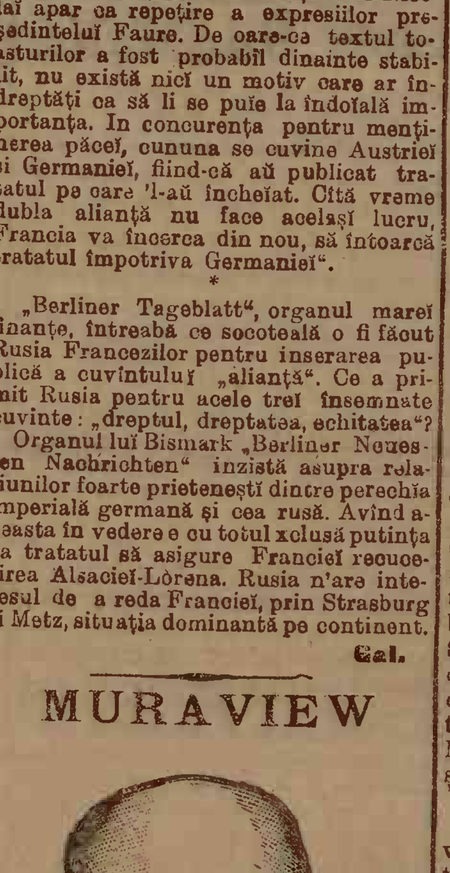
*

„Berliner Tageblatt“, organul mareĭ finanțe, întreabă ce socoteală o fi făcut Rusia Francezilor pentru inserarea publică a cuvîntuluĭ „alianță“. Ce a primit Rusia pentru acele treĭ însemnate cuvinte: „dreptul, dreptatea, echitatea“?

Organul luĭ Bismark „Berliner Neuesten Nachrichten“ inzistă asupra relațiunilor foarte prieteneștĭ dintre perechĭa imperială germană și cea rusă. Avînd aceasta în vedere e cu totul xclusă putința ca tratatul să asigure Francieĭ recucerirea Alsacieĭ-Lorena. Rusia n'are interesul de a reda Francieĭ, prin Strasburg și Metz, situația dominantă pe continent.

Gal.

MURAVIEW



Cancelarul rus. Unul dintre ceĭ maĭ de frunte diplomațĭ europenĭ. Nu este de mult cancelar al imperiuluĭ. Este nepotul faimosuluĭ Muraview, călăul Poloniei.

Actualmente joacă un rol de frunte ca unul dintre semnatariĭ tratatuluĭ franco-rus. Muraview este un prea abil diplomat, pentru ca să nu fie tentat a juca maĭ multe cărțĭ de odată.

De aceea îl vedem încheĭnd alianță cu Franța, declarînd că în chestia orientală urmează politica tripliceĭ, și răsculînd în Asia pe Afghanĭ împotriva Englezilor.

Ca om politic, Muraview este unul din treĭ ceĭ maĭ cruzĭ reacționarĭ. Tineretul rusesc îl pune alăturĭ de Pobiedonosceff, și vede într'însul pe omul care sugrumă toate avînturile liberale ale țaruluĭ.

Graf.

Congresul internațional de medicină

Celula nervoasă.—Conferințe.—Profesorul Van Gehuchten.—D-rul Marinescu.—Profesorul Goldscheider.

Asupra congresuluĭ internațional de medicină din Moscova, am publicat scurte articole pe carĭ le-am primit de la corespondentul nostru special. Credem însă că vom satisface și curiozitatea cetitorilor noștri, reproducînd aci dezbaterile din acea memorabilă ședință, în care s'a distins așa de mult compatriotul nostru, D-rul Marinescu. Reproducem după ziarul vienez „Neue Freie Presse,“ menționînd că toată presa străină e plină de laude la adresa mediculuĭ primar al spitaluluĭ Pantelimon.

*

Incepem cu reproducerea:

Cele maĭ însemnate cercetărĭ ce s'aŭ prezentat congresuluĭ din Moscova,—aŭ fost o serie de lucrărĭ despre structura maĭ fină a celulelor ganglionare ale sistemuluĭ nervos central și despre schimbările lor patologice. De la descoperirea luĭ Golgi și Ramon y Gajal, care datează de maĭ bine de un deceniŭ, și care privește construcțiunea maĭ fină a elementelor nervilor, recunoașterea acestora a progresat mult, ajutată fiind de munca asiduă a uneĭ marĭ cete de învățațĭ. Pînă maĭ de-unăzĭ, ganglioanele substanțeĭ cenușiĭ a creeruluĭ și șireĭ spinăreĭ, treceaŭ drept singurele purtătoare ale activitățeĭ intelectuale, drept stațiunea intermediară imediată dintre nerviĭ senzitivĭ și motricĭ. Această teorie a fost abandonată de la descoperirea sus citată, căcĭ printr'însa s'a aflat că între ganglioane și nervĭ nu există o legătură directă, ci că această legătură este formată în șira spinăreĭ și creer de o împletitură fină de fibre, carĭ împreună cu celula ganglionară respectivă formează o unitate, care se numește după Waldeyer un „Neuron.“

*

După cum neuroniĭ sînt maĭ apropiațĭ de nervul periferic, se disting: neuronĭ de prima, de a doua ordine, etc. Cercetările fiziologice, ca și cele patologice, carĭ se făceaŭ maĭ înainte numaĭ asupra ganglionuluĭ și a nervuluĭ saŭ continuator, trebuĭesc să se întindă acum asupra întreguluĭ neuron. Dar în tr'acelaș timp aŭ făcut de asemenea marĭ progrese și cunoștințele asupra celuleĭ nervoase. Prin cercetările fundamentale ale luĭ Flemming asupra întîmplărilor din celule și prin cercetările maĭ noĭ ale altora, se știe că celulele nervoase nu sînt figura simplă compusă din plasmă, sîmbure și corpuscule de sîmbure, ci că într'însele se pot distinge elemente maĭ fine, între altele, în plasma ce înconjoară sîmburele, o împletitură fină de fibre și corpuscule micĭ descoperite de Nissl și numite chromatofile, numite așa fiind-că se colorează ușor cu culorile bazice de analină! pe lîngă acestea se află însă în celulele nervoase și substanțe achromatice. Fie care din aceste substanțe are importanța sa pentru activitatea sistemuluĭ nervos saŭ bolnav. „Aceasta ne-o învață (citām aci textual după *Freie Presse*) cercetările comunicate congresuluĭ de treĭ savanțĭ, carĭ în cazul special staŭ în rîndul întîĭ, anume: Van Gehuchten din Loewen, Marinescu din Bucureștĭ și Goldscheider și Flatau din Berlin.“

*

Seria conferințelor asupra celuleĭ nervoase s'a început cu o cuvîntare franțuzească a profesoruluĭ Van Gehuchten, asupra anatomieĭ celuleĭ nervoase. Oratorul cită o mulțime de fapte prețioase pentru orĭ-ce anatomist, cu privire la elementele celuleĭ nervoase pomenite maĭ sus. Van Gehuchten a găsit tăĭînd atît nerviĭ motricĭ, cît și nerviĭ senzitivĭ, după omorîrea animalelor cu carĭ a experimentat, fenomene de degenerescență în sîmburile celulelor centrelor de nervĭ ce aparțineaŭ nervilor acelora. Schimbările aŭ fost însă mult maĭ marĭ în centrele nervilor senzitivĭ tăĭațĭ, de cît în acele ale nervilor motricĭ. Deducția interesantă din acest fapt pentru fiziologie și psihologie este, că centrele nervilor senzitivĭ, carĭ nu pot fi excitate din afară, degenerează printr'o lipsă de activitate nervoasă. De aci se explică vorbele profesoruluĭ Walldeyer, că munca și ceea ce se numește traĭul bun dar măsurat, mențin omuluĭ și într'o vîrstă maĭ înaintată, vioicĭunea intelectuală.

*

Citām exact după „Freie Presse“, cele ce urmează:

„Contrarul din patologia celuleĭ nervoase a oferit congresiștilor profesorul Marinescu. Acesta, cu ajutorul unor proecțiunĭ enorme ale portretelor unor celuleĭ nervoase, a trecut în revistă anatomia și patologia celulelor nervoase după cercetările sale propriĭ și acelea ale altor savanțĭ germanĭ, italienĭ și francezĭ. Marinescu, format în școala franceză, este medic șef al spitaluluĭ

Pantelimon din Bucureştĭ şi profesor suplinitor la clinica din acel oraş. El dispune de un vast material de cercetare. Să rezumăm întîĭ ce a spus din punctul de vedere anatomic. „Sîmburele deschis al celuleĭ nervoase, care înconjoară un corpuscul maĭ închis, se află în centrul plasmeĭ celulare, în care se află, în interiorul uneĭ ţesăturĭ fine, nişte corpuscule carĭ se vopsesc uşor cu anilină, substanţa chromatofilă. Afară de această celula maĭ conţine două felurĭ de substanţă achromatică, una cu formă, altă fără formă. Nicĭ cilindrul axeĭ, elementul cel maĭ esenţial al fibreĭ nervoase care pătrunde în celulă nu se colorează, de asemenea nicĭ plasa de fibre din celulă. După Marinescu, această plasă este continuarea ramificaţiilor fibreĭ nervuluĭ, şi după interesanta sa tălmăcire fiziologică a acelor elemente, substanţa achromatică ce nu se colorează a celuleĭ ganglionare, e sediul conducereĭ mecanice a curentuluĭ nervos, pe cînd substanţa ce se colorează dovedeşte tocmaĭ printr'această, că e sediul energiilor chimice, decĭ un acumulator de forţe.

„D-rul Marinescu a prezentat proiecţiunĭ de celule nervoase alterate prin amputaţiunĭ, prin otrăvire cu arsenic şi prin boale infecţioase ca turbarea. In fie-care caz substanţa ce se colorează şi care de altmintrelea umple în mod egal toată plasma, era diminuată, periferia celuleĭ era incoloră, elementele colore îndesate spre mijloc, sîmburele celuleĭ deplasat din centrul eĭ. La infecţiunĭ de ciumă se văd bacciliile respective pătrunzînd adînc în plasma celuleĭ. Cu un cuvînt autoral, care 'şĭ a făcut lucrarea după cererea congresuluĭ, şi pe cheltuiala acestuia, a urmărit pentru o întreagă serie de bolĭ nervoase schimbările pe carĭ le-aŭ produs, pînă în cel maĭ adînc interior al celuleĭ, şi a contribuit mult printr'aceasta la întregirea patologieĭ. „In soluţiunea problemelor evocate de celula nervoasă, zice sfîrşind D-rul Marinescu, vom găsi într'o zi mecanizmul intim al imunităţeĭ contra boalelor şi indiciile pentru un nou tratament al boalelor. Abia cînd histologiĭ vor fi pătruns efectele biochimice a otrăvurilor asupra celuleĭ nervoase, în manifestaţiunile lor atît de variate, se vor putea studia cu folos antidoturile. Patologia celulară va servi ca bază terapieĭ celulare".

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Prostituţia şi luxul

Nu, nu, Doamna mea, noĭ nu ne vom înţelege. Imĭ vorbeştĭ de viţiŭ ca de singura pricină a prostituţieĭ, ca şi cînd şi el nu este rezultatul uneĭ stărĭ sociale anume. D-ta n'aĭ de cît dispreţ pentru nenorocitele carĭ îşĭ vînd trupul, ca şi cum n'ar fi existînd alt-fel soiŭ de prostituate carĭ sînt de zece orĭ maĭ condamnabile că profanează cuvîntul de amor.

Cunoştĭ, Doamnă, sutele de case de întîlnire şi sutele de mediatoare carĭ înlesnesc *cunoştinţa* între atîtea şi atîtea femeĭ măritate şi de bună condiţiune şi toţĭ aceia carĭ vor amorurĭ uşoare, dar maĭ lustruite, maĭ elegante de cît acele ale prostituţieĭ tarifate, înregistrate şi cunoscute? Ştiĭ D-ta cîte sînt cărturărese, moaşe, patroane de biurourĭ de plasare carĭ nu trăesc de cît din această meserie şi aĭ ideie că amorul se vinde acolo nu pentru că mizeria, rea sfătuitoare, sileşte pe femee să devie prostituată, ci pentru că luxul şi viaţa *mondaină* cer ca *trenul* caseĭ să fie ţinut pe acelaş picior ca al prietenei X saŭ al cunoştinţeĭ Y? Cînd trecĭ la şosea şi vezĭ în trăsură de casă eleganta pe cutare Doamnă cu soţul eĭ, nu te întrebĭ cum se face că el care cîştigă 200 pînă la 300 de leĭ pe lună, să-şĭ permită a avea o casă pentru care plăteşte 3—4000 de leĭ pe an, să aibă trăsură, caĭ, loje la operă, iar soţia sa să se îmbrace la prima cusătoreasă, să-şĭ comande pălăriile cele maĭ scumpe şi să fie trecută în pomelnicul luĭ Claymoor sub titlul de „la belle Madame X"? In sfîrşit să trăiască pe un picior de 30—40,000 de leĭ pe an? Dacă-ĭ avea puterea să intri în tainele acestor existenţe, veĭ afla cine este comanditarul *en titre*, cine plăteşte chiria, cuĭ se datoreşte loja la teatru şi apoĭ dacă aĭ putea cerceta comptabilitatea *unor* case ospitaliere, veĭ vedea cît raportă aceleĭ saŭ acelor Doamne şi colaboratoriĭ anonimĭ şi pasagerĭ aĭ acestuĭ lux.

De maĭ multe orĭ parchetul a avut veleitatea să ridice vălul acesteĭ prostituţiĭ lustruite, să înfiereze cu fier ars în foc starea această imorală de lucrurĭ, în care bărbatul nu este de cît firma uneĭ case de prostituţie, omul care andosează toate urmările acesteĭ asociaţiunĭ imorale. Parchetul a trebuit însă să lase vălul jos. Ar fi trebuit maĭ mult de jumătate din Bucureştĭ să fie arătat cu degetul şi a se da în vileag toată ignominia vieţeĭ noastre elegante şi luxoase.

Şi — cînd ast-fel staŭ lucrurile—cînd imoralitatea este de sus pînă jos, cînd sîntem în deplina Gomoră şi cînd prostituţia de sus este acea care bate la ochĭ şi se întemeiază nu pe mizeria propriŭ zisă, ci pe mizeria noastră morală, cînd ast-fel staŭ lucrurile, nu eştĭ oare nedreaptă, D-ta, femee din lumea mare, cînd îţĭ aruncĭ dispreţul asupra concurentelor nefericite din lumea prostituţieĭ de rebut?

Chiţibuş.

CRONICA

A cuĭ e vina?

Cine mĭ-a făcut onoare să citească aceste cronicĭ şi a văzut că tot găsesc cusururĭ, la noĭ, că tot laud străinătatea, va fi zis, fără îndoială, că sînt vre-unul din aceĭ „poseurĭ" carĭ vor să se arate grozavĭ dispreţuind ce e al lor şi tot vorbind de străinătate ca să se laude că aŭ fost prin ea.

Totuşĭ persoanele carĭ ar crede ast-fel s'ar înşela. Din potrivă, iubesc mult ţara romînească, dar văd cu mîhnire că Romîniĭ carĭ călătorim mult, carĭ maĭ toţĭ ne facem studiile în străinătate, n'am văzut nimic pe acolo, n'am căutat a aduce la noĭ atîtea lucrurĭ bune, practice, folositoare şi aşa de uşoare de localizat,—cele maĭ multe. Iubesc mult ţara romînească, dar mă indignează starea înapoiată în care o lasă ceĭ cu putere a face ceva.

Duşmanul cel mare al Romînuluĭ e politica. La noĭ numaĭ cu ea facĭ,—saŭ se pare că facĭ — ceva. Toţĭ carĭ viseazâ mărirĭ şi chiar avere se amestecă în politică. Partidele politice, cum văd un talent ceva maĭ deosebit, nu ştiŭ cum să pue mîna pe el, să'l atragă în partea lor. Şi de cele maĭ multe orĭ noul recrut, care era saŭ era să fie bun doctor, bun inginer, bun negustor, se face un mediocru om politic. Căcĭ, băgaţĭ de seamă, în general nu cred să fie ţară care să facă maĭ multă politică şi în care, cu toate acestea, să fie maĭ puţinĭ oamenĭ politicĭ de valoare. La oameniĭ noştri politicĭ nu e de cît o luptă searbădă de partid; eĭ nu se ocupă de cît de lucrurĭ micĭ, meschine, de mulţumirea ureĭ politice saŭ a egoizmuluĭ lor. Nimic mare, nicĭ o vedere largă pusă în practică. Şi vremea trece şi răul prinde din ce în ce maĭ multe rădăcinĭ şi ţara stă pe loc.

A cuĭ e vina? Eŭ cred că o parte e a celor de sus carĭ nu fac nimic ca să iasă din făgaşul în care ne aflăm, şi o parte a educaţieĭ care se face cum dă D-zeŭ, în care nu intră nimic mare, în care nimenĭ nu pomeneşte de sentimentele frumoase, a educaţieĭ care nu ştie forma inimele, caracterele şi care ne dă drumul în lume fără un ideal, fără nimic.

Radu Prelea

DIN NEAMŢU

Oficiant bătăuş.—Reclamaţia. — Ancheta.— Nicĭ o măsură.

V'am scris acum cîtă-va vreme despre scandalul petrecut la Hangu. D-v. aţĭ bine-voit a da publicităţeĭ cele scrise de mine.

Faptul petrecut era următorul. Oficiantul de la oficiul telegrafic din Hangu a bătut pe învăţătorul din acea comună, fără ca să fi fost provocat de acesta şi fără nicĭ un motiv vizibil.

*

După ce aţĭ publicat D-voastră corespondenţa mea, direcţia generală a telegrafelor şi poştelor a trimes la Hangu pe un domn inspector, ca să ancheteze faptul.

Am fost veselĭ, văzînd că, reclamaţiunea trimeasă direct de la Hangu nu avusese nicĭ un efect, cel puţin în urma celor scrise de „Adevĕrul", s'aŭ mişcat ceĭ de la direcţie.

*

Dar se vede că e tot adevărat proverbul romînesc: „Corb la corb nu-şĭ scoate ochiĭ". Aŭ trecut multe zile de cînd s'a făcut ancheta şi totuşĭ nu s'a dat nicĭ o pedeapsă oficiantuluĭ bătăuş, nu s'a luat nicĭ o măsură ca să se dea vre-o satisfacţie învăţătoruluĭ.

*

Acest fapt a indignat lumea din Hangu care cere să fie transferat de acolo oficiantul ce şĭ-a permis să lovească pe învăţător.

Lazăr

Un bucureştean pe zi



Generalul Macarovicĭ

Comandantul artilerieĭ corpuluĭ al doilea de armată, ar putea fi numit părintele corpuluĭ ofiţeresc romîn.

In adevăr pe mîinele luĭ aŭ trecut atîtea generaţiunĭ de ofiţerĭ. Ca director al şcoaleĭ fiilor de militarĭ din Iaşĭ a stat aproape 13 anĭ şi în acest lung interval a organizat şcoala, aşa că azĭ reformele sale sînt apreciate de predecesoriĭ săĭ.

Generalul Macarovicĭ este organizatorul corpuluĭ de pompierĭ din Capitală.

Ofiţer din ceĭ maĭ distinşĭ, generalul Macarovicĭ este iubit de toată lumea şi, pe lîngă meritele sale militare, are şi acela de a fi un om civilizat în puterea cuvîntuluĭ, lucru care vaĭ! este aşa de rar în armata romînă.

Per.

PLINGERI

Din Caracal primim o scrisoare prin care maĭ mulţĭ cetăţenĭ ni se plînge contra puţinuluĭ ajutor ce'l pot spera în caz de incediĭ de la corpul de pompierĭ din acel oraş. In Caracal nu sînt de cît 10 oamenĭ carĭ alcătuesc serviciul pompierilor; ceea-ce este însă maĭ trist e că nicĭ aceştia nu sînt destul de capabilĭ şi n'aŭ instrucţia cerută în serviciul pe care'l îndeplinesc, aşa că în caz de incediŭ bieţiĭ cetăţenĭ sînt expuşĭ la cele maĭ marĭ nenorocirĭ.

*

D. Moritz Leibovicĭ, din strada Rosetti 1, ni se plînge că, în ziua de 13 August, pe la orele 6 dimineaţa, ducîndu-se la poliţie, de oare-ce îl chema depozitul de recrutare, îngrijitorul de acĭ îĭ ia suma de patru leĭ şi 60 banĭ ce-o avea asupră'şĭ s'apoĭ îl trimite la închisoare, unde îl ţinu pînă la orele 5 şi jum. seara. Ba, la cererea D-sale de a i se înapoia baniĭ, de oare-ce n'avea cu ce să'şĭ cumpere de mîncare, îngrijitorul hrapaciŭ găseşte de cuviinţă să'l maĭ şi înjure.

*

Maĭ mulţĭ locuitorĭ din comuna Monastirea, judeţul Ilfov, ni se plîng contra moduluĭ cum preotul de acolo Stoian Dumitrescu înţelege să'şĭ îndeplinească creştineasca'ĭ datorie. Aşa preotul Stoian nu împărtăşeşte saŭ botează copiiĭ pînă nu i se dă din saŭ chiar „trăgătoare cu griŭ". De geaba locuitoriĭ aceleĭ comune aŭ reclamat în dese rîndurĭ mitropolituluĭ şi ministeruluĭ cultelor: pînă în prezent nu s'a luat nicĭ o măsură contra nesăţiosuluĭ părinte al bisericeĭ.

Din Focşanĭ

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ")

Pîinea şi brutariĭ

De cît-va timp brutariĭ din acest oraş aŭ început să facă tot felul de mizeriĭ publiculuĭ consumator. Dînşiĭ nu maĭ scot pîinea de cît după pofta lor şi nicĭ odată în cantitatea cerută de trebuinţele oamenilor din localitate.

Din această pricină se întîmplă dese conflicte între ceĭ carĭ se duc să-şĭ cumpere pîine. Fie-care căutînd să pună cel d'întîĭ mîna pe cîte o pîine, de oare-ce, dacă nu s'ar grăbi, ar fi ameninţat să rămînă nemîncat, se naşte o învălmăşeală mare, de unde scandal, ghionturĭ şi chiar păruelĭ.

*

Dar, pe lîngă că pîinea se scoate numaĭ a treia parte din cîtă ar trebui, apoĭ se maĭ dă şi cu lipsă. De multe orĭ lipsesc cîte 2, 3 şi chiar 4 sute de grame la un chilogram, ceea-ce cauzează un mare răŭ mulţimeĭ nevoiaşe, care trebue să plătească pîinea cu cîte 40 şi 50 de banĭ în loc de 25, cum era maĭ nainte.

Credem că D. primar Săveanu ar face bine ca să maĭ lase la o parte interesele sale personale şi să se ocupe şi de acelea ale cetăţenilor carĭ l-aŭ pus în capul comuneĭ. Căcĭ este ruşine şi păcat ca o mînă de oamenĭ, sub cuvînt că's alegătorĭ în colegiul I-iŭ şi protejaţĭ aĭ celor din fruntea primărieĭ, să-şĭ bată joc de un oraş întreg.

Suveică

FEL DE FEL

De la telefon. — O tînără fată de bună familie s'a făcut telefonistă, fiind că auzise că în această calitate poţĭ fi martor al multor secrete. Intr'o zi o Doamnă sună la telefon. „Halo! Halo! Cine'ĭ acolo?"—„Eŭ Irma, şi acolo?"—„Pierre".— Veĭ veni în astă seară?"— Dar Pierre nu maĭ putu să vorbească. O voce străină se amestecă şi strigă: „Doamnă, Doamnă, mă auzĭ?" şi fără a aştepta vre-un răspuns, vocea urmă: „Doamnă, eştĭ o păcătoasă".— „In numele luĭ Dumnezeŭ, cine-ĭ acolo?" întrebă biata Irma.—„Conştiinţa, fu răspunsul şi tăcere se făcu. Irma căzu bolnavă, iar telefonista fu dată în judecată. Tribunalul a fost însă indulgent şi a achitat-o.

*

Poşta germană. — Conştiinciozitatea proverbială a poşteĭ germane se caracterizează prin următorul avis afişat de poşta din Sasnitz (insula Rueger):

„Retur, adresantul fiind cu domiciliul necunoscut: o cartă postală recomandată, adresată călătoruluĭ la Polul Nord, Andrée, actualmente post-restant. Expeditorul necunoscut al c. p. citate, e provocat printr'aceasta să vie spre a'şĭ lua c. p. în termen de 4 săptămînĭ, avizîndu-i-se că la caz contrar după trecerea acestuĭ termen, c. p. va fi înaintată direcţiuneĭ poştale Stettin".

Maĭ multă conştiinciozitate nu se poate cere. La noĭ adresanţiĭ cu domiciliul cunoscut nu'şĭ primesc adesea scrisorile.

*

Wilhelm II la Buda-Pesta.—Programul primireĭ luĭ Wilhelm II în capitala Ungarieĭ nu s'a stabilit încă. Pînă acum s'a stabilit numaĭ că la 8 Septembrie, ziua sosireĭ luĭ Wilhelm, va avea loc seara o serată la curte şi că în ziua următoare va avea loc o reprezentaţiune de gală a opereĭ. După reprezentaţie împăratul va face o plimbare prin oraşul frumos iluminat.

*

Unde-ĭ Andrée?—Dăm acĭ un schimb interesant de telegrame cu privire la Andrée. La 3 August st. n. a sosit o telegramă din Iova (America de Nord), în care se spunea: „Andrée se mişcă spre Sud-Vest aproape de 10 grade longitudine spre Groenlande." Semnatarul Ola Bracke fu întrebat telegrafic dacă ştie ceva maĭ detailat despre Andrée. Ola Bracke răspunse: „Andrée cearcă să se scape şi caută pescarĭ de balene." Un ziar suedez întrebă atuncĭ la rîndul săŭ: „Cum aflĭ despre starea actuală a luĭ Andrée? Eştĭ profet?" Răspunsul fu: „Da, sînt profet. Telegramele mele sînt exacte." Ziarul suedez maĭ întrebă: „Unde-ĭ acum André?" Răspunsul fu: în Edamsland." După cum se vede nicĭ acum nu se ştie bine unde e Andrée.

Lamwda.

Litere-Arte-Ştiinţe

Inginerul suedez Nobel, murind, a lăsat din averea sa două sute de miĭ de leĭ, carĭ să se dea ca premiŭ celeĭ maĭ bune opere literare saŭ artistice în potriva războiuluĭ. Comisiunea însărcinată cu examinarea lucrărilor, a acordat premiul pictoruluĭ rus Vereşaghin.

*

Ziarul italian Corriera della Sera anunţă că Pietro Mascagni 'şĭ-a dat demisiunea din funcţiunea ce ocupa ca director al conservatoruluĭ din Pessaro. Funcţiunea această este una din cele maĭ bine plătite din întreaga Italie.

*

Curierul teatral al Hanovreĭ anunţă că în curînd va eşi de sub tipar o nouă dramă întitulată „Decico Boiceff, asasinul din Filipopol" şi datorită peneĭ unuĭ anume Vasilievicĭ Russakoff. Ziarul în cestiune ne spune însă că acest nume e numaĭ un pseudonim sub care se ascunde un cunoscut autor dramatic.

*

In curînd va apare „Mozaicurĭ" de cunoscuta noastră scriitoare Smara. Volumul va conţine peste 300 de paginĭ şi se va compune din următoarele părţĭ: Din carnetul meŭ, nuvele, tipurĭ şi schiţe cu creionul, aquarele, etc. In numărul de faţă cetitoriĭ vor găsi una din nuvelele talentateĭ scriitoare.

*

La 15 Octombrie se va serba la Basel a 70-a aniversare a naştereĭ renumituluĭ pictor german Arnold Boecklin. Cu această ocaziune se va face şi o expoziţie a operelor maĭ însemnate ale mareluĭ maestru.

*

D-rul Luynes, unul dintre ceĭ maĭ de frunte medicĭ aleniştĭ, membru al Academieĭ de medicină, o autoritate pe terenul boalelor nervoase şi în special a hipnotismuluĭ, a încetat din viaţă, în vîrstă de 69 anĭ, la Divonne les Bains, unde făcea o cură.

O scrisoare a prinţuluĭ Bibescu

Primim din partea principeluĭ G. Bibescu o scrisoare, relativ la articolul colaboratoruluĭ nostru *Dragoş*, în care se vorbea de intenţiunea fostuluĭ nostru comisar la expoziţia din Paris din 1889, de-a primi din nou această înaltă însărcinare. Noĭ regretăm că D-l Bibescu refuză această însărcinare, de care Romînia ar fi fost bine, demn şi artistic reprezentată prin D-sa.

Iată scrisoarea pe care o primim din Paramé:

Paramé, 20 August, 1897.

Domnule director,

Deschizînd „Adevĕrul", cu data de 16 Iulie — pe marginea măriĭ unde mă găsesc actualmente — am fost foarte surprins citind, sub semnătura D-luĭ Dragoş, un articol întitulat: „Expoziţia din Paris, prinţul George Bibescu şi Romînia".

Nicĭ una din persoanele, carĭ mă cunosc, nu va putea admite că am putut să briguez poziţiunea de comisar general al guvernuluĭ romîn la viitoarea expoziţiune universală.

Adevărul, în privinţa expoziţiuneĭ de la 1900, este că m'am bucurat foarte mult, constatînd că guvernul a luat dispoziţiunĭ ca Romînia să fie reprezentată, şi că a ales ca comisar general pe D-l Ion Kalinderu, pe care mĭ-am făcut o plăcere de a 'l felicita.

Vă rog să bine-voiţĭ a publica acest scurt răspuns, Domnule director, şi a primi expresiunea distinseĭ mele consideraţiunĭ.

Prinţul G. Bibescu.

Revista cărţilor

Amintiri (versurĭ în stil popular) de *C. Teodoru*. Un vol. de 130 de pag. Tip. *Epoceĭ*. Deposit general la librăria *Biserica Albă*.

D. C. Teodoru este o persoană cunoscută publiculuĭ. D-sa împreună cu D. Posescu aŭ fost acea carĭ aŭ produs mişcarea funcţionarilor căilor ferate şi se ştie prigonirile ce aŭ suferit pentru această faptă. In orele sale de repauz, D. Teodoru a scris maĭ multe versurĭ în stil popular şi acum le-a dat la iveală.

Reducerea ghibosităţilor potice (îndreptarea cocoşaţilor) de D-rul profesor Toma Ionescu şi N. Melun, intern de spital. O broşură de 25 paginĭ în 8. Tip. Socec.

D-rul Toma Ionescu a publicat în *Revista de chirurgie* o dare de seamă foarte documentată asupra îndreptăreĭ cocoaşeĭ. Studiul este foarte important şi e înzestrat cu maĭ multe ilustraţiunĭ carĭ arată chipul de procedare.

DIN BOTOŞANI

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ")

D. Septilicĭ, student, ne trimete următoarea protestare a maĭ multor studenţĭ în contra D-luĭ L. Dausch în chestia pamfletuluĭ împărţit de D-sa la adresa D-luĭ profesor G. T. Buzoianu.

In una din serile trecute, oraşul Botoşanĭ a fost inundat de o mulţime de anunţurĭ, pe carĭ tînărul student Ludovic Dausch le împărţea trecătorilor; toţĭ îşĭ aruncaŭ repede ochiĭ pe hîrtie, căutînd ce reclamă îşĭ publică tînărul Dausch, cînd spre marea lor mirare văd în capul anunciuluĭ, scris cu litere marĭ: G. T. Buzoianu; acestor cuvinte, le urmează o serie de acuzărĭ nedovedite, pe carĭ nu ne propunem a le analiza. Cum se numesc asemenea hîrtiĭ de cît pamflete? Şi pentru că tînărul Dausch face parte din tineretul universitar din Bucureştĭ, pentru că această ţară face adevărate sacrificiĭ pentru ca tineretul să se cultive şi să se educe, de sigur că altul era visul de a-şĭ vedea fiĭ eĭ, viitorul de aur al acesteĭ ţărĭ, de cît autorĭ şi distributorĭ de pamflete! Şi pentru ce aceasta?—Pentru că tatăl D-sale ar fi fost invinuit de oare-carĭ neregularităţĭ, prin ziare, de către D. G. T. Buzoianu. Tînărul Dausch, găsind că pana nu e de înăţimea sa, că spada e bună pentru spadasinĭ, îşĭ alege arma murdară a calomnieĭ: înjgheabă şi distribue acest pamflet, pretinzînd că 'şĭ apără părintele calomniat! Căcĭ nu de geaba ne zice: „Aceasta devine maĭ mult de cît o datorie pentru acel ce vede pe părintele săŭ lovit în mod laş".—(Demn şi cinstit e procedeul D-sale!) Şi maĭ departe: „O! dacă cuvintele mele vor deschide rănĭ adîncĭ şi pentru tot-d'auna, mi se va erta, căcĭ e dreaptă şi sfîntă revolta unuĭ fiŭ, cînd inima luĭ, sub biciul insulteĭ, adînc a sîngerat!" Şi Domnul Dausch, prin acest pamflet, crede că şĭ-a spălat părintele de noroiul ce i s'a aruncat? Cunoaştem diferite modurĭ de onoare pentru a se spăla cine-va,—avem maĭ întîiŭ presa.

Ce? D. Dausch n'a găsit oare nicĭ un ziar, care să'ĭ primească răspunsul la acuzările aduse părinteluĭ săŭ? Maĭ este o cale: reparaţiunea prin arme; nu cunoaştem al treilea mijloc: pamfletele. Şi nu cred iarăşĭ, că, aruncînd cine-va orĭ-cît noroiŭ altuia, prin aceasta s'ar spăla de orĭ-ce acuzare. Chiar dacă toate învinuirile aduse de D. Dausch D-luĭ Buzoianu, ar fi adevărate, tot prin aceasta D. Dausch nu apără, nu spală pe tatăl săŭ. E trist, e dureros, de a vedea un tînăr, şi un tînăr pretins cult, recurgînd la asemenea mijloace. Da, să te ridicĭ prin propriile tale mijloace, să te ridicĭ apărîndu-te, dar să visezĭ a te ridica ponegrind şi înjosind pe alţiĭ, a-

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

91

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treia

CAP. VII

Apropierea furtuneĭ

Cît priveşte cele-l'alte carĭ ar succeda regulat, fiind-că căsătoria Leontineĭ cu Gilbert ar fi în acel moment un fapt îndeplinit, el compta pe afecţiunea şi recunoştinţa luĭ Gilbert pentru a-şĭ echilibra finanţele.

Aceste eraŭ proiectele sale, aceste eraŭ reflexiunile sale.

El petrecu primele 15 zile în turneurĭ electorale. Aceste turneurĭ, le începuse el de mult timp. Il cunoşteaŭ în arondisment.

Ştiuse să-şĭ creeze amicĭ aproape pretutindenĭ. Nimic nu trăda în el lipsa de scrupule, egoizmul săŭ, cruzimea neîmpăcată a inimeĭ sale. Cu un exterior seducător, dotat cu o mare uşurinţă de a vorbi, el plăcea. Un jurnal adversar încercase să utilizeze contra luĭ Thomeret, în profitul rivaluluĭ săŭ, doctorul Aubin, vechia istorie a tătăluĭ luĭ Thomeret mort în închisoare înainte de a fi judecat. Dar această moarte şi această acuzare rămase tăt-d'a-una misterioasă. Opiniunea publică fusese odinioară împărţită, uniĭ pretindeaŭ şi probaŭ că tatăl luĭ Thomeret fusese acuzat pe nedrept, alţiĭ pretindeaŭ şi probaŭ contrariul. Orĭ cum ar fi fost Thomeret, care se aştepta la un atac, în loc de a se descuraja, profită cu dibăcie. Işĭ făcu un piedestal din această acuzaţiune, reprezentînd pe tatăl săŭ ca victimă a uneĭ erorĭ judiciare. Sufletul poporuluĭ e uşor de înduioşat. Thomeret ştiŭ să lucreze cu o artă demnă de admirat.

Cu toate acestea, candidatura doctoruluĭ Aubin făcuse şi ea destul progres şi cu toate că în opinia generală, Thomeret părea că are maĭ multă şansă de a fi ales, trebuia ca sticlarul de la Val-Dieu să nu neglijeze nicĭ o ocaziune de a înmulţi partizaniĭ candidatureĭ sale.

Iată pentru ce, într'o zi, el se gîndi la Joltran.

El ştia cîtă influenţă are Joltran în cantonul Montherme. Pe de altă parte sticlarul, împreună cu personalul fabricilor sale, dispunea de un destul de mare număr de voturĭ, care la un al doilea scrutin ar fi putut să-ĭ folosească saŭ să-ĭ pricinuiască căderea.

Să facă oare vizită rivaluluĭ săŭ, inimiculuĭ săŭ?

Iată ce se întreba el ezitînd.

Dar din moment ce interesul ambiţiuneĭ sale era în joc, răspunsul nu putea să întîrzie mult timp.

— Il voiŭ vizita!...

Joltran, în sfîrşit, dispunea de aproape treĭ sute de lucrătorĭ din care maĭ mult două sute întrebuinţaţĭ la estracţiunea şi lucrarea pietreĭ; aceştia se împărţeaŭ în două secţiunĭ egale: lucrătoriĭ din fund, carĭ sînt ocupaţĭ în şantierile subterane, lucrătoriĭ de zi carĭ sînt întrebuinţaţĭ în ateliere, fără a număra copiĭ şi femeile carĭ ajutaŭ pe bărbaţĭ la lucru.

Intr'o dimineaţă, se duse la Malavisé: orĭ care altul nu s'ar fi decis nicĭ odată la o ast-fel de demarşă. Thomeret însă după cum se vede, nu ezitase de loc.

Neactivitatea inimiculuĭ săŭ, în această ocaziune îl cam neliniştea.

El bănuia vre-un proect misterios pe care voia să-l descopere şi să-l combată la cîmp deschis.

Thomeret se simţia îndestul de armat pentru această luptă, şi se va vedea îndată cu ce arme.

Joltran era în biuroŭ.

Prin fereastră zări pe Thomeret care traversa curtea.

— Thomeret la mine! Ce o fi căutînd el?

Era oare începutul răzbunăreĭ preparate de atîta timp? Dar nu, Joltran îl avea pe Thomeret în mîinĭ, fără ca acesta să se poată apăra. El se juca cu el, cum un uriaş s'ar juca cu un copil. Nu voia să-l zdrobească încă. El se simţia stăpîn pe viitor.

Cînd ceĭ doĭ oamenĭ se găsiră faţă în faţă, fu un moment de jenă, între eĭ, care dispăru imediat şi Joltran fu cel d'întîĭ care zise:

— Domnule, sînt mirat că vă văd la mine. Bine voiţĭ vă rog, a-mĭ explica scopul viziteĭ D-voastre.

Thomeret îşĭ reluase aierul săŭ surîzător.

— Nu-l găsiţĭ, dragă Domnule Joltran?

Am zis că Joltran sub aparenţa unuĭ om foarte calm, fiind stăpîn pe sine, era de o sensibilitate aproape exagerată. Aceste contraste sînt departe de a fi rarĭ.

Familiaritatea luĭ Thomeret făcu să-ĭ fiarbă sîngele în el; dar el se stăpîni.

Se mulţumi să răspundă:

— Nu ghicesc nimic, Domnule.

— Nimic maĭ simplu... Nu sînt eŭ candidat la apropiatele alegerĭ? Nu ştiaţĭ asta?

— Ştiam.

— Şi în această calitate nu vă aşteptaţĭ să vin, ca să vă cer nu numaĭ votul D-voastră, dar chiar influenţa D-voastră asupra lucrătorilor carierilor şi a sticlărieĭ?...

Joltran zise cu o linişte particulară:

— Aşa dar, Domnule, la mine îndrăzneştĭ, în ciuda celor petrecute între noĭ, la mine îndrăzneştĭ să te adresezĭ... Aĭ comptat pe mine?

Thomeret rămase puţin deconcertat.

— Trecutul e departe, trecutul e mort zise el... Eŭ m'am gîndit dese orĭ la el.. şi dacă ar fi stat în puterea mea să-l repar, aş fi făcut-o de mult timp!

Faţa alsacianuluĭ exprima un adînc desgust.

El se ridicase brusc şi se preumbla cu marĭ paşĭ prin cabinetul săŭ, în prada uneĭ surde iritaţiunĭ.

In demarşa luĭ Thomeret el vedea un fel de insultă, un fel de afront.

De odată, el strigă cu violenţă:

— Eĭ bine, Domnule, D-ta minţĭ cînd spuĭ că eştĭ capabil să reparĭ. Nu, nu eştĭ de loc în stare să facĭ aceasta. Necinstea D-tale de altă dată fu maĭ mult de cît o greşeală, fu o crimă, căcĭ D-ta nu te-aĭ mulţumit numaĭ să înşelĭ şi să părăseştĭ pe o fată inocentă care şĭ-a pus încrederea în D-ta şi care te iubia, dar chiar aĭ încercat — laşitate neertată — să o dezonorezĭ în ochiĭ părinţilor săĭ, în ochiĭ meĭ... D-ta aĭ voit să aruncĭ asupra altora greutatea ruşineĭ ce aĭ comis-o... Şi dacă aĭ fi fost un om, care să regrete fapta ce a făcut, aĭ fi venit maĭ tîrziŭ în genunchĭ să cerĭ iertare acesteĭ sărmane femeĭ.

El veni şi, înţepenindu-se drept în faţa luĭ Thomeret, continuă:

— Eŭ m'am crezut, pînă astă-zĭ, incapabil de a urî, şi dacă n'aĭ fi fost D-ta, sînt sigur că aşĭ fi petrecut viaţa mea fără ură... Dar D-ta aĭ venit!... Şi în faţa ipocrizieĭ D-tale, înaintea comedieĭ jucate de D-ta, înaintea laşităţeĭ D-tale, eŭ am simţit în mine nu ştiŭ ce oroare pentru decadenţa D-tale...

Şi de o dată foarte calm, redevenit stăpîn pe sine:

— Eŭ nu te-am iertat nicĭ odată... Nu te voiŭ ierta nicĭ o dată, nicĭ odată, nicĭ odată!

Thomeret se ridică.

— Eŭ văd, Domnule, că demarşa mea a fost cam hazardată şi că ea este inutilă..

Pot să te întreb, cel puţin, dacă în lupta electorală, care se prepară şi care promite să fie crîncenă, D-ta veĭ rămîne neutru?

— Nu, nu pot şi nicĭ nu voiesc a-ţĭ promite neutralitatea mea şi am un puternic rezon pentru aceasta.

— Aşĭ putea să-l cunosc şi eŭ?

Joltran păstră tăcere cîte-va secunde pentru a da maĭ multă gravitate celor ce trebuia să zică.

Apoĭ foarte calm zise:

— Eŭ însu-mĭ îmĭ pun candidatura...

Emoţiunea luĭ Thomeret fu aşa de mare, că el păli, schimbă feţe—feţe şi fu nevoit să se aşeze pe scaun. Şi în această emoţiune se vedea oare care frică, căcĭ o sudoare rece îĭ inundă fruntea, şi cîte-va secunde privirea sa fu rătăcită.

Pînă în ultimul moment el era sigur că nu există o a treia candidatură, care ar fi făcut improbabilă alegerea sa.

Şi iat-o că se ridică contra luĭ formidabilă.

Şi el nu vedea în ea numaĭ ambiţiunea unuĭ rival care era lacom să facă a triumfa ideie sale, — dar vedea planul clar, urmat viguros cu o ură a căreĭ putere creştea fără ca nimic să-o oprească fără ca nimic să-o înlăture.

— Da, D-ta m'aĭ făcut să cunosc ura şi eŭ te urăsc! zise Joltran cu liniştea sa teribilă.

Şi Thomeret azista la prima victorie a acesteĭ duşmăniĭ.

(Va urma)

ceasta n'o caută de cît calomniatorii şi pamfletarii.

*

Nu căutăm a judeca dacă acuzările aduse de D. Dausch sînt adevărate, saŭ nu, aceasta e o altă cestiune ce nu ne interesează; am fost însă revoltaţi, cînd am văzut procedeul ce-l întrebuinţează. Cum se poate ca un tînăr—şi la tinereţe trebue să presupunem o inimă maĭ bună—să aĭbă încuibat în sine atîta venin! Cum acest venin a putut să-ĭ întunece întru atîta mintea, pentru a nu vedea, că dacă fapta ce o comite nu ar fi considerată ca o derogare de la calea onoareĭ şi a cinsteĭ, este o călcare a legeĭ, pentru care în orĭ-ce zi, poate fi tras la bara justiţieĭ! Cum n'a văzut că cu asemenea arme, departe de a spăra pe cine-va, cade sub dispreţul şi discreditul opinieĭ publice!

Ura ĭ-a întunecat întru atîta mintea, în cît luntraşul nedibacĭ al calomnieĭ s'a înfundat cu marfa'ĭ nepreţuită cu tot, în mocirla ce o pregătia altuia.

Iar noĭ, ca uniĭ ce facem parte din tineretul acesteĭ ţărĭ, ţinem să înfierăm o atare purtare nedemnă, ca o asemenea pată să nu cadă şi pe fruntea noastră. Rămîne a luĭ în vecĭ pătată!

Regele Carol la Constantinopol

— Vezi pagina 4-a —

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

Revoluţia armeană

Fierberea printre Armenĭ devine din ce în ce maĭ puternică. Armeniĭ, pierzînd orĭ ce speranţă în ajutorul Europeĭ, par hotărîţĭ să lupte singurĭ în contra tiranieĭ şi printr'o vărsare mare de sînge să silească pe marile puterĭ europene să intervină în favoarea lor.

Zilele trecute pe zidurile Constantinopoluluĭ s'a găsit lipită următoarea proclamaţiune a federaţiuneĭ revoluţionare armene „Daschmactzoutionn“:

*

„De vre'o cîţĭ-va anĭ încoace sîngele Armenilor a curs şiroaie atît în Armenia cît şi în Constantinopol, femeile armene aŭ fost dezonorate, averile noastre distruse, dar noĭ am tăcut, sperînd în spiritul de umanitate al Europeĭ civilizate.

Răbdarea noastră însă a fost răsplătită printr'o opresiune sistematică urmată de asasinate, rapturĭ, torturĭ şi violenţe, făptuite sub ochiĭ aceleĭ Europe care, prin tratatul de Berlin, a garantat viaţa, siguranţa şi perfecta linişte în Armenia.

Măcelăriţĭ şi epuizaţĭ, n'am pierdut însă speranţa şi aşteptam încă ajutorul Europeĭ. Ea trebue să ne audă, căcĭ întreaga Armenie a fost prefăcută într'o imensă măcelărie, unde văile şi munţiĭ sînt stropiţĭ de sîngele martirilor şi răsună de gemetele văduvelor şi orfanilor.

*

Dacă Europa va refuza şi de data asta să audă glasul nostru, atuncĭ vom fi siliţĭ să intrăm în scenă şi să executăm acele planurĭ pe carĭ le am anunţat încă anul trecut.

Atuncĭ întreaga Turcie se va preface într'o mare de sînge şi de flacărĭ.

Onoarea Armeanuluĭ nu trebue să fie călcată în picioare, tot ce el are sfînt nu trebue să fie profanat.

Noĭ nu cerem de cît ceea ce ni se cuvine, ceea ce este absolut necesar unuĭ om ca să trăiască, şi nu vom înceta s'o cerem pînă cînd nu ni se va face dreptate“.

Această proclamaţiune plină de ameninţărĭ la adresa Europeĭ este semnată de *„Comitetul central din Constantinopol.“*

*

Cu privire la mişcarea revoluţionară în Armenia, ziarul armean „Muschak“ scrie că trupele revoluţionare „Menosilu“ staŭ înşirate între Samonn şi Siraz şi că sînt gata de atac. Aceste trupe excelente aŭ poziţiunĭ geografice foarte bune.

Guvernul turc a trimis în contra lor maĭ multe regimente de infanterie şi cavalerie, ele sînt însă cu mult maĭ slabe de cît trupele armene carĭ sînt ajutate de ţăranĭ turcĭ şi grecĭ din împrejurimĭ.

După cum se vede dar, ne putem aştepta la evenimente foarte grave în Turcia.

Val.

Cererea samsarilor Şapira, Lewy, Weintraub şi Grünberg de a fi puşĭ în libertate a fost erĭ respinsă de tribunal, aşa că samsariĭ maĭ sus menţionaţĭ vor maĭ rămîne arestaţĭ pînă la sfîrşirea instrucţieĭ.

Azĭ are loc la legaţiunea otomană din Capitală o recepţiune, cu ocazia a 21-a aniversare a urcăreĭ pe tron a sultanuluĭ. In acest scop a sosit aseară de la Constanţa în Capitală ministrul Turcieĭ.

D. Ghica, secretar general la externe, a prezentat felicitările în numele guvernuluĭ.

D. general Murgescu, şeful flotileĭ, se află de două zile în Capitală, în interes de serviciŭ.

S'a vorbit prin ziare zilele acestea despre o agresiune condamnabilă a chelnerilor de la cafeneaua Bulevard. S'a spus că clientul atacat de personalul cafeneleĭ era pictorul Petrescu. D. pictor Constantin Petrescu din Piteştĭ ne roagă să publicăm că nu este D-sa persoana care a fost atacată.

Dezechilibrarea budgetuluĭ

Alcătuirea budgetelor.— Imprumutul.— Călătoria D-luĭ Cantacuzino.—Nouĭ impozite.

Am dat în numărul de ierĭ ştirea că D. Cantacuzino, ministrul de finanţe, a intervenit pe lîngă ceĭ-l'alţĭ miniştri ca să stabilească bugetele departamentelor lor pe noul exerciţiŭ 1898—99 maĭ înainte de finele luĭ Septembrie.

Ştirea aceasta, de a căreĭ exactitate garantăm, e de o importanţă colosală şi ea destăinueşte că o complectă dezechilibrare domneşte în budgetul general al statuluĭ.

*

Miniştriĭ aŭ ţinut, nu de mult, un lung consiliŭ la ministerul de interne, în care s'aŭ ocupat excluziv de situaţia financiară a ţăreĭ.

In acest consiliŭ, D. Cantacuzino a expus colegilor săĭ starea reală a finanţelor şi le-a cerut să ia o hotărîre în această privinţă.

Aŭ luat de o cam dată hotărîrea ca fie-care ministru să alcătuiască cît de curînd viitorul budget. Apoĭ se va vedea ce măsurĭ trebuiesc luate.

*

In legătură cu proasta stare financiară a ţăreĭ stă şi plecarea subită a D-luĭ Cantacuzino în străinătate.

De plecarea în concediŭ a tutulor miniştrilor se vorbea prin ziare, dar de a D-luĭ Cantacuzino nu. D-sa chiar se stabilise cu familia la Predeal pentru tot timpul vereĭ, cînd de odată *Monitorul Oficial* publică decretul prin care se acordă un concediŭ D-luĭ Cantacuzino, pentru ca acesta să poată pleca în străinătate.

Cauza acesteĭ plecărĭ se atribuie faptuluĭ că ministrul de finanţe s'a dus la Berlin ca să contracteze un împrumut.

*

Inainte de a pleca, D. Cantacuzino a avut o întrevedere cu regele şi s'a înţeles cu suveranul asupra acestuĭ împrumut.

D. Cantacuzino se va întoarce în ţară cel mult pînă la 4 Septembrie şi toţĭ miniştriĭ îl aşteaptă cu budgetele viitoruluĭ an financiar alcătuite, pentru ca apoĭ să hotărască modul de restaurare a finanţelor statuluĭ.

Colectiviştiĭ de seamă şi în poziţiune de a şti tot ce se petrece în mijocul miniştrilor ne asigură că orĭ ce ar fi să se întîmple.

D. Cantacuzino va fi nevoit să ceară Camerelor la toamnă votarea legeĭ patentelor, şi e posibil să fie nevoie şi de alte legĭ pentru crearea de nouĭ impozite.

Vip

D-l Elias Ios. Cohen, bancherul din str. Smîrdan, la a căruia casă de bancă se făcuse o încercare de furt, ne trimete o scrisoare prin care ne arată că băiatul Costică Silvestru, care a făcut această încercare cu cheĭ potrivite, nu face parte din funcţionariĭ săĭ comercialĭ propriŭ zişĭ, ci era un simplu servitor, aşa că nicĭ nu poate fi vorba de vre-o bănuială în contra celor doĭ amploiaţĭ aĭ D-sale, D-niĭ I. Froimescu şi Ludovic Elias.

Luăm act.

In urma celor publicate de noĭ cu privire la fabrica de pulbere din Dudeştĭ, D. dr. Sterian, medicul aceleĭ fabricĭ, s'a prezentat la redacţie şi ne-a declarat că numaĭ un soldat bolnav de frigurĭ palustre a fost trimes la spital. In acelaşĭ timp D-sa ne-a maĭ spus că această epidemie bîntuie pretutindenĭ în jurul Bucureştilor ca şi în tot judeţul Ilfov şi că pentru îndepărtarea eĭ de printre lucrătoriĭ fabriceĭ de pulbere din Dudeştĭ s'aŭ luat deja măsurile următoare: se administrează în mod preventiv de treĭ orĭ pe săptămînă întreguluĭ personal din fabrică cîte 0.50 ctgr. de chinină, plus cură hidroterapică.

Scandalul de la ministerul de domeniĭ

După cum am anunţat, s'aŭ ţinut erĭ la ministerul de domeniĭ licitaţiunile pentru arendarea moşiilor statuluĭ din judeţul Ialomiţa.

Cînd licitaţia a ajuns la arendarea moşieĭ Făureĭ, s'a ivit un mare scandal între licitatorĭ şi delegaţiĭ ministeruluĭ.

Acest scandal pune în evidenţă un gheşeft colosal pe care oameniĭ guvernuluĭ voiaŭ să 'l facă cu această moşie.

*

In privinţa acesteĭ moşiĭ s'a pus condiţiune concurenţilor ca acela asupra căruia se va adjudeca arendarea moşieĭ, să plătească vechiuluĭ arendaş al eĭ toată suma pe care acesta a vîrît'o în noua arătură şi semănătură a moşieĭ.

Aceasta sumă nu era fixată anume, şi arendaşul era în drept să ceară nouluĭ arendaş suma orĭ care ar crede el de cuvinţă.

Această condiţiune, contrarie dispoziţiuneĭ legilor şi orĭ căruĭ obiceiŭ, a revoltat peste măsură pe toţĭ ofertatorĭ. Căcĭ aci nu era vorba de a se plăti vechiuluĭ arendaş cîteva miĭ de leĭ, saŭ chiar sute de miĭ de leĭ, ci era vorba de plata uneĭ sume nefixate care punea în imposibilitate pe toţĭ ceĭ-l'alţĭ de a putea concura şi lua în arendă această moşie.

*

Scopul urmărit de protejatul guvernuluĭ a şi fost atins, de oare-ce toţĭ concurenţiĭ s'aŭ văzut nevoiţĭ a nu maĭ lua parte la licitaţie.

Eĭ s'aŭ retras în corpore, iar vechiul arendaş a dobîndit pe un preţ ridicol noua arendă a moşieĭ.

Atîta numaĭ că concurenţiĭ nu aŭ voit să se lase de fel păcăliţĭ, ci aŭ adresat cîte un protest telegrafic primuluĭ ministru, D. Sturdza, la Sinaia şi ministruluĭ domeniilor în străinătate, prin care arătaŭ marea gheşeftărie ce se ascunde sub această licitaţie.

*

Concurenţiĭ aŭ cerut de urgenţă anularea licitaţieĭ şi scoaterea aceleĭ condiţiunĭ care face să se vadă că aci e vorba de un mare gheşeft.

Vom căuta să ţinem pe cititoriĭ noştri în corent cu această afacere, asupra căreia vom reveni, precum şi asupra celor l'alte licitaţiĭ ale moşiilor statuluĭ, carĭ se vor ţine în cursul acesteĭ săptămînĭ la ministerul de domeniĭ.

Pentru azĭ sînt puse la ordinea zileĭ licitaţiile moşiilor din judeţul Ilfov.

Dud.

Zilele trecute am publicat ştirea, sosită nouă din Focşanĭ, că marele bancher d'acolo W. Scheyer ar fi fost arestat, pe motiv că ar fi complicele luĭ Şapira în chestia „bandeĭ negre“.

Informîndu-ne atît aci cît şi la Focşanĭ asupra D-luĭ Scheyer, am aflat că D-sa se găseşte deja de mult în străinătate, că nu a avut absolut nicĭ o afacere cu Şapira şi că n'a fost nicĭ un moment urmărit de parchet, ne cum arestat, cum din eroare s'a publicat.

Ştirea, după cum am maĭ spus, ne-a sosit din Focşanĭ de la o persoană care, se vede, a fost indusă în eroare asupra onorabilităţeĭ D-luĭ Scheyer.

Aceeaşĭ rectificare o facem şi cu privire la bancherul Strelitzer despre care s'a vorbit în aceeaşĭ notiţă.

De la conferinţele institutorilor din Capitală

Sîmbătă, 16 August, s'aŭ început conferinţele institutorilor din Capitală în localul liceuluĭ „Lazăr“. Peste 200 de membri aĭ învăţămîntuluĭ aŭ fost prezenţĭ la deschidere. Şedinţa s'a deschis la ora 3 p. m. sub preşedinţia D-luĭ revizor şcolar Ilarian Velculescu care, prin cîte-va cuvinte bine simţite, urează bună venire membrilor învăţămîntuluĭ.

După aceea D-sa procede la formarea biurouluĭ, propunind ca secretarĭ pe D-niĭ D. I. Pomponiu, I. Ciocîrlie, I. Teodoru, directorĭ de şcolĭ şi redactorĭ aĭ revisteĭ „Convorbirĭ didactice“, precum şi pe D. Florescu, institutor la şcoala No. 16 din Capitală, carĭ se primesc cu aplauze. In urma acestora D-sa declară dezbaterile deschise, dînd cuvîntul D-luĭ I. Teodorescu, spre a vorbi din l.-romînă despre cazurĭ.

Inainte însă ca D-sa să'şĭ dezvolte subiectul, D-l Carpen, cerînd cuvîntul prealabil, roagă pe D-l revizor să intervie pe lîngă D-l ministru, ca conferinţele să aibă loc numaĭ în orele de dimineaţă, ca şi în aniĭ trecuţĭ, lucru ce D-l revizor promite.

D-l Cecropide, luînd cuvîntul, îşĭ exprimă dorinţa ca întreruperile să fie reprimate de biuroŭ, numaĭ ast-fel dezbaterile putînd fi rodnice. Asemenea D-sa maĭ e de părere ca aprobările şi dezaprobările să nu maĭ aibă loc.

*

D-l I. Teodorescu, suindu-se la tribună, zice că a cerut cuvîntul nu pentru a arăta că ştie cazurile şi crede că nicĭ în intenţia autorităţeĭ şcolare n'a fost aceasta, de oare-ce corpul didactic primar a probat în destul pînă acum că e destoinic, bine pregătit şi conştient de greaua misiune cu care s'a învestit; dorinţa tuturor e să vadă piedicile carĭ se opun ca cestiunile de învăţămînt să nu pătrundă bine în spiritul elevilor noştri“.

D-sa se raportează la atacurile aduse corpuluĭ didactic că i-ar fi lipsind fondul cunoştinţelor. Vina o găseşte în manualele de gramatică, unde definiţiile sînt neexacte, din care cauză dascălul primar e nevoit a le complecta cum poate. In gramaticĭ trebuie să avem definiţiunĭ complecte şi stabilite, nu comentabile. Aceasta trebuie lăsată în sarcina alteĭ lumĭ maĭ competinte de cît noĭ. Arată dezacordul dintre gramaticĭ.

Intrînd în subiect, D-sa zice că cunoştinţa despre cazurĭ copilul o capătă din propoziţiunĭ. Dă exemple. Citind definiţiile cazurilor pe carĭ le are la îndemînă, găseşte că ele sînt necomplecte. Aşa, la cazul nominativ există numaĭ întrebarea de „cine“ nu şi de „ce“ La cazul genetiv e nedumerit că se zice că răspunde numaĭ la întrebarea „al cuĭ“, „a cuĭ“. D-sa se întreabă ce se face cu exemplele în carĭ nu avem această întrebare. Acelaşĭ lucru cu cazul dativ. La acuzativ găseşte că definiţia nu numaĭ că e incomplectă, dar că se termină şi cu un etc.

Multe exemple carĭ azĭ nu-şĭ aŭ cazul în gramaticĭ, eraŭ altă dată puse în cazul prepoziţional, lucru ce azĭ nu maĭ există. In altă ordine de ideĭ, arată contradicţiile de ortografie. Dă exemple şi conchide, că trebuie să fie o uniformitate atît în privinţa definiţiunilor gramaticale, cît şi a ortografieĭ.

*

D. I. Pomponiŭ arată maĭ întîĭ defectuozitatea gramaticilor. După aceea tratează cazurile din punctul de vedere metodic. D-sa întrebuinţează patru trepte formale, şi anume: „claritatea“ compusă din repetarea cunoştinţelor vechĭ şi predarea nouilor cunoştinţe, „asociaţia“, „sistematizarea şi „aplicarea“.

Spre a putea căpăta propoziţiunile de carĭ are nevoie în predarea cazurilor, D-sa se servă de converzaţiĭ cu eleviĭ asupra obiectelor din mediul înconjurător. Prin întrebărĭ bine chibzuite face pe copiĭ ca eĭ singurĭ să dea propoziţiunĭ pentru aplicarea cazurilor.

D-sa acuză pe gramaticiĭ actualĭ, carĭ daŭ cunoştinţe de cazurĭ numaĭ prin întrebărĭ. Nu tot d'auna se ajunge prin aceasta la rezultat. Trebuie să se arăte rolul sintactic pe care vorba îl are în propoziţiune.

La asociaţie exemplele, pe carĭ le a dat la singular le pune în plural, în urmă ia propoziţiunĭ cu o vorbă pe care vrea să o flexioneze în genul masculin, etc. La sistematizare, dă definiţia cazurilor că sînt raporturile dintre vorbe în propoziţiune, saŭ diferitele schimbărĭ de forme ce încearcă cele 5 părţĭ de cuvînt, spre a arăta relaţiunile dintre ele şi alte vorbe. Aplicarea o face din cartea de citire, la început însă din exemple bine alese, de oare-ce în cărţile de citire nu tot-d-auna se găsesc la îndemînă.

*

La ora 5 şi jum. şedinţa se ridică, anunţîndu-se cea viitoare pentru erĭ, 18 August, în care şedinţă urma să se discute din aritmetică: fracţiile zecimale şi ordinare. Inscrişĭ a vorbi eraŭ D-niĭ Cecropide, Stoicanescu şi Niculescu-Băneasa.

Cip.

O bătaie în tramway

In tramwayul care circulă pe calea Rahoveĭ a avut loc, erĭ pe la prînz, o bătaie între un maior şi conductorul tramwayuluĭ.

Iată cum s'aŭ petrecut lucrurile:

Un Domn maior Radian din regimentul 6 de infanterie, cu domiciliul în str. Unsprezece Iuniŭ, se urcă la palatul de justiţie în tramwayul No. XVII şi prezintă biletul săŭ de corespondenţă pe care îl luase de la tramwayul din str. Carol.

Conductorul, ştiind că maiorul voieşte să meargă pe calea Filaretuluĭ, iar nu pe calea Rahoveĭ, îĭ atrage atenţiunea că nu poate merge cu acelaşĭ bilet pe ambele liniĭ şi îĭ spune că orĭ să se scoboare orĭ îĭ anulează biletul.

Maiorul răspunde atuncĭ conductoruluĭ că el are dreptul să călătorească cu biletul de corespondenţă pe ambele liniĭ şi refuză să se scoboare.

*

Conductorul, anulînd atuncĭ biletul, înfurie într'atîta pe maior că începu să lovească cu un bastonaş de călărie pe conductor peste obraz.

Conductorul încercă să se apere, dar maiorul îl izbi cu piciorul şi îl trînti din vagon. Conductorul se repede atuncĭ la maior, îĭ rupe bastonul din mînă, îl aruncă peste un gard şi apostrofează cu cîte-va cuvinte ofensătoare pe maior.

La auzul acestor cuvinte, maiorul se înfurie şi maĭ mult şi se repede din noŭ la conductor. Publicul însă intervine şi începe să apostrofeze pe maior cu epitete puţin plăcute unuĭ ofiţer superior.

Maiorul, văzînd atitudinea publiculuĭ se linişti.

Tramwayul plecă apoĭ, iar maiorul rămase jos.

*

Atragem atenţiunea coloneluluĭ regimentuluĭ 6 infanterie asupra D-luĭ maior Radian. In acelaşĭ timp însă atragem şi atenţiunea direcţieĭ tramwayuluĭ noŭ asupra conductorilor eĭ carĭ, în cele maĭ multe cazurĭ, nu se poartă destul de delicat cu publicul.

Lipsa de delicateţă a conductoruluĭ în chestie nu îndreptăţea însă pe maiorul maĭ sus numit să se dea la acte de violenţe, condamnabile astă-zĭ chiar în cazarmă.

M.

Situaţia în Grecia

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 18 August. — Fiind-că puterile aŭ precizat cererile lor cu privire la despăgubirea de războiŭ, guvernul a hotărît să le răspundă, după ce va fi obţinut un vot de încredere din partea Cameреĭ.

După unele ştirĭ, guvernul ar oferi ca garanţie a împrumutuluĭ pentru despăgubirea de răsboiŭ veniturile tutunuluĭ şi ale timbruluĭ. Afară de aceasta declară a primi ca reprezentanţiĭ puterilor la Atena, să exerciteze o supraveghere în scopul de a asigura aplicarea strictă a clauzelor din convenţia împrumutuluĭ.

Intoarcerea luĭ Faure

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Paris, 18 August. — Journal spune că ţarul va veni la Paris în ultimele zile ale toamneĭ; aceasta o ştie din izvor sigur.

Comitetul diriguitor al ligeĭ patrioţilor a hotărît să renunţe la manifestaţia colectivă pe care o proectase pentru mîine, şi invită pe membriĭ ligeĭ să manifesteze fie care în parte şi să aclame pe preşedintele republiceĭ.

Paris, 18 August.— Se va acorda mîine un concediŭ la toate administraţiile din Paris şi din provincie. Pavoazarea străzilor se continuă cu activitate. Faţadele edificiilor publice sînt împodobite cu stindarde şi pajure. Negustoraşiĭ încep să vîndă bibelourĭ simbolice.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 116 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XII

Confidenţe

Acum nu se maĭ putea gîndi la aceasta.

In inima luĭ se născuse o revoltă cumplită.

Işĭ zice că nu trebuia să permită ceea ce numea el în minte un al doilea adulter.

Trebuia să se ducă să o surprindă cu omul acela, şi să'ĭ omoare pe amîndoĭ.

Pe urmă s'ar fi omorît şi el.

Aşa s'ar odihni.

Ar scăpa de chinul neîndurat.

Ajunse la marginea satuluĭ.

In colţul bisericeĭ se opri de o dată.

Era galben ca ceara.

Abia se maĭ ţinea pe picioare...

Elena se afla cu cîţĭ-va paşĭ înaintea luĭ însoţită de un tînăr.

O cunoscu îndată cu toate zbîrciturile ce lacrimile şi durerea îĭ sepaseră pe faţă.

Tocmaĭ zîmbea.

Faţa parcă'ĭ iar fi fost luminată de o bucurie lăuntrică.

In jurul eĭ se grămădeaŭ maĭ mulţĭ copiĭ săracĭ.

Elena le da de pomană.

Tînărul care era cu ea părea a'ĭ împărtăşi plăcerea.

La un moment păru a o mustra că prea de mult.

Ea îĭ răspunse:

— Nu maĭ daŭ căcĭ nu maĭ am. Şi pe urmă, amicul meŭ, mulţumită D-tale sînt aşa de fericită în cît trebuie să fac puţin bine şi altora.

Şi îĭ întinse mîna.

El o sărută.

Ramon nu maĭ putu asculta.

Fugi.

Şi, singur în vagonul care îl ducea spre Paris, plînse mult.

Murmură:

— S'a sfîrşit... Vreaŭ să mor!

XIII

Cele două surorĭ

Robert d'Alboize aşteptase maĭ bine de treĭ ceasurĭ pe ticăloşiĭ carĭ trebuiaŭ să'ĭ înapoieze scrisorile de la Carmen.

In vreme ce eĭ căutaŭ scrisorile se bănuiaŭ, se băteaŭ, Robert ars de nerăbdare se plimba de colo pînă colo pe bulevard.

Nu'ĭ venea să se depărteze şi nu maĭ putea sta.

Se însera.

Nu venea nimenĭ.

Se gîndi la neliniştea Carmeneĭ.

Se hotărî în sfîrşit să plece.

Vedea că aştepta de geaba.

Pentru ce îĭ scriseseră pungaşiĭ aceia?

La ce apoĭ îl înşelaseră?

Dar maĭ întîĭ îl înşelaseră oare?

Era vădit că corespondenţa era în mîna lor.

Ştiaŭ ce era în ea.

Cunoşteaŭ toate amănuntele.

Pe de altă parte se vedeaŭ doritorĭ să dea scrisorile pe banĭ.

La ce nu se maĭ întorseseră?

Oare cineva care ştia acest secret le va fi dat maĭ mult?

Poate că pungaşiĭ aceia vor fi fost tocmaĭ atuncĭ arestaţĭ pentru cine ştie ce faptă rea.

Robert nu ştia ce să creadă.

Se întoarse acasă.

Carmen îl aştepta galbenă de emoţie.

Robert îĭ spuse că nu izbutise.

Ceĭ doĭ soţĭ petrecură noaptea plîngînd, chinuiţĭ de o nemîngîiere cumplită.

Nu maĭ puteaŭ trăi aşa.

Remuşcarea fapteĭ lor care avusese aşa de tragice urmărĭ neprevăzute pentru eĭ îĭ sprăpădea.

Poate că Elena era moartă acum, asasinată de eĭ.

Dacă trăia era şi maĭ îngrozitor.

Era condamnată prin greşala lor la singurătate, la ruşine.

Muma era despărţită de copilul eĭ. soţia de bărbatul eĭ.

Dar durerea copiluluĭ perdut!

Trebuia cu orĭ-ce preţ să găsească pe Elena.

Şi trebuia să găsească şi copilul.

Dar maĭ întîĭ de toate, le trebuiaŭ scrisorile pentru ca, cu ele, să dovedească luĭ Ramon nevinovăţia Eleneĭ şi să fie treĭ care să caute.

Luară hotărîrea să facă orĭ ce ca să ajungă la rezultatul ce doreaŭ.

Cînd Ramon le spuse că vrea să petreacă cît-va timp la castelul Penhoet împreună cu un copil părăsit, cu un orfan pe care îl luase la el, am spus că Robert şi Carmen se arătaseră mulţumiţĭ.

Puteaŭ fără să bage Ramon de seamă, să şi înceapă cercetările.

Atuncĭ începură şi eĭ să umble după copil prin ospiciu, pretutindenĭ, cum făcuse Elena şi Ramon.

Toate fură de geaba.

Intr'o dimineaţă, servitorul veni şi spuse că a venit un Domn.

Intinse carta luĭ.

Robert se uită.

Citi:

— Paul Vernier.

Nu'l cunoştea.

Intrebă pe servitor ce fel de om era noul venit.

— Cred că e un fost ofiţer căcĭ n'are un braţ şi are semn de decoraţie.

— Pofteşte'l în cabinetul meŭ.

Cînd intră Robert tînărul îl aştepta în picioare lîngă cămin.

Salută pe colonel care îĭ arătă un scaun, şi zise:

— Domnule colonel, scuză te rog că te supăr, dar voĭ să'ţĭ cer amănunte asupra uneĭ persoane pe care aţĭ cunoscut'o odinioară şi pe care de sigur nu aţĭ uitat'o...

— Cine e persoana aceea, D-le?

— Elena de Montlaur.

— Elena de Montaur!

Colonelul pronunţase numele cu aşa accent şi se făcuse aşa de galben în cît Paul Vernier se sperie.

Apoĭ urmă:

— Această persoană a fost victima unor marĭ nenorocirĭ, dar mulţumită D-tale, poate că nenorocirea sa va înceta.

— Elena, zise Robert, Elena trăieşte, spune... răspunde.

— Da, D-le.

— Eştĭ sigur?

— O văd în toate zilele.

— Oh! D-le, zise Robert, ne aducĭ fericirea!

Şi, ca nebun de bucurie, uitînd orĭ-ce regulă, eşi strigînd:

— Carmen, Carmen!...

Carmen dete fuga.

Robert îĭ strigă plîngînd:

— Elena trăieşte...

Numaĭ cînd auzi numele de Carmen, Paul înţelese că misiunea sa izbutise.

Din ziua în care Elena îĭ spusese că crezuse a fi văzut pe Carmen şi pe Robert d'Alboize, Paul cercetase şi aflase încet-încet toate amănuntele precum şi locuinţa coloneluluĭ.

Acum cînd aflase tot şi îşĭ puse în gînd să se ducă la Robert d'Alboize nu'ĭ spusese Eleniĭ nimic.

Vrea să'ĭ facă surpriză pe urmă.

Cînd văzu cum fuse primit, Paul văzu că Elena era iubită şi căutată.

— Unde, unde e? strigase Carmen cînd auzise.

— Intr'un sat aproape de Paris, zisese Paul. Aidem repede să o luăm, biata martiră!... Să nu perdem un minut! Vreaŭ cît maĭ curînd să mă arunc la picioarele eĭ şi să'ĭ cer iertare pentru tot răul ce i-am făcut.

Peste un sfert de ceas Paul, Robert şi Carmen mergeaŭ repede cu trăsura spre Moisselles.

(Va urma)

Ediţia de seara

Germania şi îndemnizarea

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne)

Colonia, 18 August. — Discutînd ştirea că Grecia vrea să angajeze birurile tutunuluĭ şi asupra timbruluĭ pentru plata despăgubireĭ de războiŭ, *Gazeta Coloniei* spune: Nu credem cabinetul din Berlin să aprobe întrebuinţarea acestor impozite înainte ca guvernul grec să fi avut o explicaţie cu vechiĭ săĭ creditorĭ şi ca supravegherea finanţelor Greciei de către puterĭ să fi intrat în vigoare. Numaĭ în cazul cînd aceste două condiţiunĭ ar fi împlinite, am putea să recomandăm vechilor creditorĭ aĭ Grecieĭ a-ĭ pune din noŭ la dispoziţie aceste două impozite în chestie.

Aniversarea intronăreĭ sultanuluĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 18 August.— Comunicat oficial.— *O iradea ordonă ca felicitările cu prilejul suireĭ pe tron a sultanuluĭ să se prezinte la Yidiz-Kiosk, la 19 August.*

Constantinopol, 18 August.— Pentru sărbătorirea suireĭ pe tron a sultanuluĭ, care se va face mîine, s'aŭ luat măsurĭ de siguranţă extraordinare.

Poliţia a ordonat o numărare a Armenilor, pentru a şti cîţi din eĭ se află în fie-care casă; aceasta pricinueşte o nelinişte mare printre dînşiĭ.

Poliţia declară ca pricină a acesteĭ numărărĭ căutarea a doĭ membrĭ din grupul autor al ultimelor atentate, din care nouă inşĭ aŭ fost deja arestaţĭ.

Procesul Armenilor se va începe săptămîna viitoare.

Rallis şi Delyannis

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 18 August.—„Camera deputaţilor". D. Rallis explică convocarea Camereĭ, care s'a făcut pentru a se vota două două-spre-zecimĭ provizoriĭ şi reţinerea asupra excedentuluĭ stafidelor. Maĭ declară că ministerul are nevoe de încrederea absolută a Camereĭ pentru a rămîne la putere.

D. Delyannis declară că orĭ-ce disidenţă ar fi nefastă şi că votul săŭ şi al prietinilor săĭ va fi un vot de încredere absolută.

Proiectul de reţinere asupra excedentuluĭ producţiuneĭ stafidelor se votează în prima citire.

Se închide apoĭ incidentul produs alaltă-erĭ între D-niĭ Levidis şi Grivas: D. Levidis a declarat că rechemarea D-luĭ Grivas din escadra de Vest n'avea nimic personal. D. Grivas şi-a exprimat părerile de răŭ pentru acest incident.

Turcia şi pacea

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 18 August. — Poarta a cerut din noŭ ca încheierea păceĭ să fie grăbită; a arătat ca motiv suma mare la care se ridică cheltuelile zilnice ale ocupaţiuneĭ Tesalieĭ de către armata de operaţiunĭ.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 18 August. — Astăzĭ a avut loc o întrunire a ambasadorilor.

Coblenţa, 18 August.— Astăzĭ s'a făcut în prezenţa majestăţilor lor germane, o mare paradă a corpuluĭ al 8-lea de armată. Seară a fost un prînz de gală.

Revoluţia indiană

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Simla, 18 August.— Afriziĭ ocupă trecătorile Klopat şi Kaibar. Trupele englezeştĭ sînt concentrate lîngă Matauni. S'a revocat ordinul de a înainta.

Ultime informaţiunĭ

Regele Carol la Constantinopol

In legătură cu înlocuirea D-luĭ Trandafir Djuvara este şi mergerea regeluĭ Carol la Constantinopol.

Şi în această chestiune D. Djuvara a făcut unele greşelĭ de tact carĭ aŭ silit pe rege să se gîndească la înlocuirea ministruluĭ nostru la Constantinopol.

Intr'adevăr, mergerea regeluĭ în capitala Turcieĭ era hotărîtă încă din astă-primăvară, ca o manifestaţie în favoarea statuluĭ quo în Orient.

*

Regele nu se putea însă duce la Constantinopol de cît numaĭ după ce Romînia ar fi obţinut vre-o favoare în Macedonia.

Pentru acest scop regele căuta să grăbească tratările cu Poarta relativ la mitropolitul Antim şi la beratele pentru Macedonia.

D. Djuvara însă, fie că nu ştia cum să accelereze tratările, fie că era preocupat de afacerile D-sale particulare, neglijase cîte-va ocaziunĭ favorabile pentru grăbirea tratărilor, aşa căĭ vizita regeluĭ la Constantinopol se amîna mereŭ.

*

Regele, pierzînd răbdarea şi încrederea în activitatea D-luĭ Djuvara, făcu ca să fie momentan înlocuit cu D. Mişu, care plecă la Constantinopol cu însărcinarea specială de a grăbi recunoaşterea luĭ Antim şi acordarea beratelor pentru Macedonia.

D. Sturdza era aşa de supărat pe D. Djuvara fiind-că a întîrziat într'atîta această chestiune, în cît s'a exprimat faţă de un prieten că e dispus să maĭ sacrifice o sută de miĭ de leĭ pe lîngă ceĭ patru-zecĭ de miĭ deja cheltuiţĭ, numaĭ ca să obţie recunoaşterea luĭ Antim şi să înlesnească ast-fel vizita pe care regele vrea să o facă sultanuluĭ.

*

D. Sturdza speră că D. Mişu va reuşi să sfîrşească bine această afacere şi ĭ-a promis că drept recompensă îl va numi ministru plenipotenţiar la Belgrad în locul d-luĭ Papiniu care va trece la Constantinopol.

*

Dacă chestia Antim va fi sfîrşită pînă în Septembrie, apoĭ regele va pleca la Constantinopol poate chiar înainte de a merge la Belgrad, adică imediat după manevrele germane la carĭ regele va azista.

Regele va pleca la Constantinopol prin Constanţa şi se crede că va sta în Capitala Turcieĭ patru zile.

V.

Intendentul cimitiruluĭ Bellu îşĭ face de cap.

Regulamentul cimitiruluĭ prevede ca pentru fie-care mormînt să se dea doĭ metri de pămînt, iar D. intendent nu dă voie groparilor să sape gropĭ de cît de 1 metru şi nouă-zecĭ centimetri.

Din această cauză, cosciugile sînt puse pieziş în groapă.

Zilele trecute fiind o înmormîntare de clasa I-a şi groapa fiind prea mică, rudele intervenirĭ la intendent care în loc de a le asculta dreapta lor plîngere începu să-le înjure.

Dacă la înmormîntărĭ de clasa I-a intendentul se poartă în ast-fel de mod, ce s'o maĭ fi întîmplînd cu ceĭ sărmanĭ!

Atragem atenţiunea primărieĭ asupra acestuĭ intendent abuziv şi cerem ca să-l maĭ pună la rezon.

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra rubriceĭ *Mica Publicitate* ce se va publica mîine în pagina VI-a a ziaruluĭ.

Un anunciŭ de 4 liniĭ cu un total de 100 litere costă numaĭ 0.50 banĭ.

Anunciurile se primesc pînă azĭ la ora 6 p. m.

Comerţul romîn şi Germania

Zvonurile nedezminţite de guvern că budgetul statuluĭ pe anul acesta ar fi foarte dezechilibrat, precum şi starea rea în care se află agricultura în urma multelor ploĭ şi a inundaţiilor n'aŭ întîrziat să exercite o influenţă funestă asupra relaţiunilor comerciale dintre Romînia şi străinătatea.

*

In special fabricanţiĭ şi exportoriĭ germanĭ, îngrijaţĭ de starea financiară şi economică a Romînieĭ, aŭ luat măsurĭ dintre cele maĭ radicale pentru a se feri de pierderĭ. Ast-fel aflăm că maĭ multor case de comision din Romînia, carĭ lucrează cu fabricanţiĭ germanĭ, li s'a dat ordinul de a nu face transacţiunĭ cu comercianţiĭ romînĭ în sezonul acesta. „Situaţia este atît de nesigură — raţionează mariĭ comercianţĭ şi industriaşĭ germanĭ—în cît renunţăm maĭ bine la cîştig de cît să ne hazardăm capitalurile".

*

In genere industriaşiĭ şi exportoriĭ germanĭ se plîng maĭ ales contra şicanărilor la carĭ sînt supuşĭ de către comercianţiĭ romînĭ.

Am avut ocaziunea să vorbesc cu un exportor care îmĭ spunea:

„Domnule, cînd văd la cîte şicane sînt expus de către comercianţiĭ romînĭ solvabilĭ, îmĭ vine să renunţ la toate afacerile cu Romînia. Să-ţĭ daŭ o pildă: o firmă foarte însemnată şi bună face o comandă de două sute de leĭ. După ce comanda soseşte, găseşte cine ştie ce chichiţă pentru ca să poată cere o reducere a preţuluĭ. Nevoind să trimet înapoĭ marfa în Germania, sînt silit să fac reducţiunea. E rîndul comerciantuluĭ să-mĭ dea poliţa. Sînt sigur că voĭ fi amînat treĭ lunĭ de zile de-a-rîndul pînă să pot obţine acceptul—pe timp de şase lunĭ. Cum însă băncile germane nu scontează de cît poliţe pe termen de treĭ lunĭ, trebuie să-mĭ ţin închis capitalul şase, plus treĭ lunĭ de amînare, adică în total nouă lunĭ."

*

Se înţelege că în asemenea condiţiunĭ i se urăşte fabricantuluĭ şi exportoruluĭ străin—şi chiar „Adevĕrul" a reprodus după maĭ multe reviste comerciale germane plîngerile grosiştilor nemţĭ contra şicanelor neguţătorilor romînĭ.

Comercianţiĭ romînĭ, în interesul lor şi al comerciuluĭ romîn, ar face bine să fie maĭ culanţĭ, căcĭ—cu părere de răŭ trebuie s'o mărturisim—plîngerile exportorilor străinĭ nu sînt tocmaĭ nefondate.

Inter.

S'a aprobat construirea uneĭ şcolĭ primare pe bulevardul Ferdinand.

Ministrul de interne a primit demisiunea D-luĭ Al. Locusteanu din postul de director al prefectureĭ de Dolj.

Ministerul de interne a aprobat rezultatul licitaţieĭ ţinute pentru darea în antrepriză a construireĭ prăvăliilor din tîrgul săptămîneĭ din oraşul Piteştĭ. Construcţia a fost adjudecată asupra D-luĭ Baldasar Giovani.

Noile numirĭ de institutorĭ şi institutoare

Se ştie că în luna luĭ Iunie absolvenţiĭ şi absolventele şcoalelor normale de institutoare din Iaşĭ, Bucureştĭ şi Craiova aŭ dat un examen general la şcoalele respective, înaintea întreguluĭ corp profesoral şi a delegaţilor ministeruluĭ de instrucţiune, pentru dobîndirea diplomeĭ de capacitate.

Acest examen a consistat din patru probe scrise, dintr'un examen oral şi din practica pedagogică. In urma examenuluĭ reuşiţiĭ căpătaŭ dreptul de a fi numiţĭ membri în corpul didactic primar fără nicĭ un alt concurs.

*

In vedere că multe din catedrele şcoalelor primare eraŭ suplinite de aşa zişiĭ institutorĭ şi institutoare fără nicĭ un studiŭ serios şi fără nicĭ un titlu, ministerul de instrucţiune pentru a scăpa învăţămîntul primar de această plagă a pus candidaţilor la concurs chestiunĭ uşoare pentru a reuşi în cea maĭ mare parte şi a fi numiţĭ în locul suplinitorilor bătrînĭ.

Din această cauză aŭ reuşit la concurs 130 de candidaţĭ, iar locurĭ vacante nu eraŭ de cît 83.

*

Ministrul de instrucţiune a însărcinat pe inspectoriĭ şcolarĭ ca să alcătuiască un tabloŭ de toţĭ reuşiţiĭ, după ordinea clasificaţieĭ, şi să numească în învăţămînt pe aceĭ ale căror medii de diplomă vor fi maĭ marĭ. Iar pentru ceĭ-l'alţĭ ministerul a intervenit pe lîngă toţĭ primariĭ din ţară pentru a creia clase divizionare.

Indată ce noile înscrierĭ se vor termina, direcţiunile tuturor şcoalelor din ţară vor alcătui seriĭ de cîte 80 elevĭ, carĭ vor forma cîte o divizionară.

La aceste clase vor fi numiţĭ candidaţiĭ rămaşĭ la prima numire pe din afară.

Asemenea se vor maĭ face numirĭ şi în cursul anuluĭ.

*

Iată prima serie de 83 institutorĭ carĭ aŭ fost numiţĭ la catedrele vacante şi cu începerea nouluĭ an şcolar din Septembrie:

Gîlcă Al., Bîrlad; Elena Nicolescu, Bucureştĭ; Gh. Nicolaescu, Caracal; Poenaru Eugen, Focşanĭ; Ida Wexelberger, Bucureştĭ; Saxu Nicolae, Galaţĭ; C. Vasilescu, Focşanĭ; I. Enescu, R.-Sărat; Ionescu G., Craiova; Ghenovicĭ Emilia, Bucureştĭ; Dum. Popa, Sinaia; C. Popescu, Bucureştĭ; Paulina Ionescu, Focşanĭ; Manolescu Natalia, Iaşĭ; Rozaiţa Maria, T.-Frumos; Lucia Nicolaŭ Botoşanĭ; Aurelia Mărculescu, Slatina; Stahi Viorica, Iaşĭ; Stavrescu Florica, Focşanĭ; Chirovicĭ Lucia, T.-Măgurele; Cleopatra Miru, Piatra; Colescu Eufros, Bîrlad; Teodosiu Mic., Tîrgovişte; Mănescu Savinia, Curtea-de-Argeş; Popastavru Ecat., Sulina; Fundăţescu Corina, Giurgiŭ; Ciadin Zamfira, Huşĭ; Şerbănescu Valentina, T.-Frumos; Rădulescu Virginia, Corabia; Greceanu Lucreţia, Alexandria; Olteanu Elena, Văleni-de-Munte; Kalangiu Zoe, Ploeştĭ; Poţincu Veraţa, C.-Lung; Zmeu Olimpia, Sinaia; Bordescu Constantin, Huşĭ; Smera Adela, T.-Frumos; Stoicescu Elena Găeştĭ, Motaş Petru, Vasluĭ; Bolboaca Alexandru, Botoşanĭ; Moga Nicolae Olteniţa; Harangea Lucreţia, Tecucĭ; Negulescu Gabriel, Alexandria; Partheniŭ Lucia, Galaţĭ; Chemingher Zoe, Botoşanĭ; Manoliu Ion, Mihăilenĭ; Pisosky Ana, Odobeştĭ; Popescu Ana, T.-Frumos; Rădulescu Petre, Călăraşĭ; Florea Constantin, Dorohoĭ; Scuta Maria, Hîrlăŭ; Constantinescu Polixenie, Călăraşĭ; Maria Popescu, Baia de aramă; Măcescu Elena, Roşiorĭ-de-Vede; Const. Maria, Hîrlăŭ; Mihăilescu Ersilia, Alexandria; Popescu Lucia, Paşcanĭ; Udrescu Elena, Corabia; Georgescu Alexandru, Corabia; Negoescu Elena, Călăraşĭ; Asanopol Matilda, Alexandria; Condurăţeanu Ecaterina, Găeştĭ; Lalu Agapia, Alexandria; Petculescu Sabina, Alexandria; Vasilescu Virginia, Brăila; Stănescu Victoria, R.-Vîlcea; Antonescu Gheorghe, Alexandria; Davidescu Eugenia, Urlaţĭ; Dodescu Lucreţia, Roşiorĭ-de-Vede; Zaharia Toma, Hîrlăŭ; Elena Călciurescu, Văleni-de-Munte; Andreescu Maria, Zimnicea; Ionescu Sara, Văleni-de-Munte; Ionescu Ana, Văleni-de-Munte; Nicolaĭ Paraschiva, Tulcea; Mărculescu Teodosia, Zimnicea; Paulina Bumbăcilă, Zimnicea; Şerbănescu Maria, Hîrşova; Ionescu Maria, Zimnicea; Penelopa Ştefănescu, Panciŭ; Dervenis Penelopa, Paşcanĭ.

Clădirea noueĭ şcoale normale de învăţătorĭ din Bîrlad va fi terminată în cursul toamneĭ acesteia.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Fiica răzbunătoare" n'are loc în numărul de azĭ.

Starea prinţuluĭ Ferdinand

Prinţul Ferdinand merge din ce în ce maĭ bine, de şi convalescenţa-ĭ a fost înceată. Astă-zĭ, la orele zece, corespondentul nostru din Sinaia ne telegrafiază că prinţul a făcut o preumblare prin oraş cu trăsura. E prima eşire ce face după boală.

Un mare număr de biciclişti din Capitală aŭ fost conduşĭ de diferiţĭ agenţĭ poliţieneştĭ la secţiĭ unde li s'aŭ încheiat procese-verbale de contravenţie la dispoziţiile prefectureĭ poliţieĭ cu privire la circulaţia pe strade.

Plecarea din Sinaia a mareĭ ducese de Coburg şi a prinţeseĭ Beatrice, fiica sa, s'a hotărît pentru primele zile ale luĭ Septembrie.

Ce vor aurelianiştiĭ?

De la apariţia „Drapeluluĭ" şi pînă azĭ nicĭ o declaraţie categorică nu venise să ne spue care este tendinţa aurelianiştilor, ce vor eĭ, care va fi atitudinea lor faţă de guvern şi de partidul liberal.

La apariţia „Drapeluluĭ" tratativele cu D. Dim. Sturdza urmaŭ încă, maĭ pe urmă începuseră tratative cu D. Stătescu. De aceea drapeliştiĭ nu puteaŭ să se pronunţe în mod categoric cum aŭ să procedeze faţă de guvern.

Declaraţia lor

Acum sfîrşind tratativele cu sturdziştiĭ—cu carĭ nu s'aŭ putut înţelege—şi cu D. Stătescu — cu care pare că s'aŭ înţeles — drapeliştiĭ ştiŭ ce fel de declaraţiĭ pot să facă.

Iată articolul apărut în „Drapelul" de azĭ:

„Drapelul", după ce spune că ziarele guvernuluĭ nu tratează pe aurelianiştĭ de dizidenţĭ şi numaĭ ziarele conservatoare le dă acest epitet, spune că într'adevăr aurelianiştiĭ nu sînt dizidenţĭ.

Apoĭ urmează ast-fel:

„Ce sîntem atuncĭ şi ce voim?

„Vom răspunde în două cuvinte:

„Departe de a lucra la zdruncinarea şi slăbirea partiduluĭ liberal, noĭ lucrăm la întărirea luĭ. Şi am întreprins această lucrare în lăuntrul partiduluĭ, cu concursul tuturor elementelor viguroase din acest partid, iar nu afară de partid, dînd mîna cu adversariĭ săĭ.

„Sîntem naţionalĭ-liberalĭ şi voim să îndreptăm guvernul acestuĭ partid pe o cale sănătoasă şi trainică. Voim un guvern care să reprezinte întreg partidul liberal, iar nu numaĭ o fracţiune foarte mică din el; voim un guvern care să coprindă în sînul săŭ forţele cele maĭ experimentate şi maĭ cu autoritate din partid, iar nu un guvern compus în cea maĭ mare parte din diletanţĭ politicĭ.

„Voim, cu un cuvînt, un guvern tare, cu autoritate şi cu experienţă, în stare să realizeze programul partiduluĭ liberal şi să guverneze conform tendinţelor şi aspiraţiunilor sale.

„Ceea-ce voim noĭ o voeşte, sîntem siguri, întreaga suflare liberală din ţară şi de aceea credem că mişcarea noastră, întemeiată pe baze solide, are ceĭ maĭ mulţĭ sorţĭ de izbîndă.

„Cînd o grupare politică lucrează decĭ la întărirea partiduluĭ, cînd acţiunea eĭ nu e călăuzită de preocupărĭ personale, cînd rezultatul acesteĭ acţiunĭ va fi consolidarea formaţiuneĭ liberale, nu e oare din cale afară ridicul să maĭ fim acuzaţĭ de dizidenţă?

„Conservatoriĭ să fie pe pace. Dacă de la noĭ aşteaptă turburarea şi zdruncinarea partiduluĭ liberal, se înşală amar şi vor trebui să aştepte multă vreme pînă să ne vadă lucrînd alăturĭ cu eĭ".

Prin urmare aurelianiştiĭ declară categoric că eĭ vor lupta pentru răsturnarea guvernuluĭ Sturdza şi aducerea la putere a unuĭ guvern de concentrare liberală.

Aurelianiştiĭ şi D. Fleva

Dar „Drapelul" nu se opreşte aci. Ca pentru a da o dovadă că nu sînt şi nu vor fi dizidenţĭ aurelianiştĭ, sfîrşeşte articolul de maĭ sus cu un atac violent la adresa D-luĭ N. Fleva care a făcut dizidenţă şi atacă cu violenţă „partidul."

Faţă de D. Fleva, cu alte cuvinte, aurelianiştiĭ se declară solidarĭ cu guvernul.

Sîntem decĭ la fabula cu ceĭ doĭ cîinĭ carĭ s'aŭ lăsat de ceafă îndată ce aŭ văzut lupul.

Simplă tactică

Toate aceste declaraţiĭ, „foarte grave" în aparenţă, pe carĭ le face azĭ ziarul aurelianist sînt făcute numaĭ ca chestie de tactică politică faţă de membriĭ partiduluĭ.

Vom da mîine interesante amănunte asupra „tacticeĭ aurelianiste."

Rep.

Muscalul Gheorghe Mistnicoff, vizitiŭ la D. dr. Duma, s'a prezentat astăzĭ în redacţie şi ni s'a plîns că, fiind arestat de către un sergent de stradă, a fost bătut şi umplut de sînge.

Dus la poliţie, Mistnicoff a fost băgat la carceră din ordinul comisaruluĭ Constantinescu de la siguranţă. Cum însă carcera nu era de cît o simplă latrină, Mistnicoff s'a opus şi atuncĭ a fost lovit cu puştile de către jandarmiĭ pedeştri postaţĭ la acea latrină-carceră.

Sergenţiĭ de stradă nu şi-aŭ lăsat dar barbarul obiceiŭ de a bate pe arestanţĭ şi atragem atenţiunea D-luĭ maior Milicescu asupra acestuĭ noŭ caz de barbarie.

De asemenea atragem atenţiunea D-luĭ prefect de poliţie asupra arestulrilor poliţieĭ carĭ se află într'o stare atît de mizerabilă şi sînt atît de murdare că seamănă maĭ mult unor latrine de cît unor localurĭ de arest conform cu cerinţele vremeĭ.

POŞTA REDACŢIEI

D-luĭ I. D. T., Severin. — Pentru moment imposibil, toate locurile fiind ocupate.

D-luĭ U. stud. med. Gara Galbenĭ.—Cadrul ziaruluĭ nu ne permite publicarea de articole lungĭ şi de asemenea natură. Puteţĭ trimite însă lucrarea şi la timpul oportun poate va fi utilizată.

M.

NUVELA

LUBOTKCA*)

Fantastice fiinţe maĭ sînt şi artiştiĭ Legaţĭ de pămînt cu corpul, se transportă mereŭ cu sufletul dincolo de stele şi de aceea poate, între oamenĭ, eĭ trăesc ca străinĭ. Norocul e certat cu dînşiĭ, iar pentru mase, eĭ sînt nişte plicticoşĭ, nişte curioşĭ, nişte nebunĭ...

Se sting d'o patimă, d'o suferinţă şi nimenĭ nu-ĭ crede.

Glasul lor, în inimile celor ce nu sînt cu dînşiĭ, n'are nicĭ un resunet.

După moarte însă, din spiritul saŭ arta lor toţĭ împărtăşindu-se, trăesc şi eĭ între oamenĭ: Aŭ atuncĭ toate meritele.

Sărmaniĭ!

Lübotcka era o artistă tînără, dar cunoscută în lumea muzicală. Fiică a căpitanuluĭ Sterlicovschi, care pierise în războiul de la Sevastopol, plecase,

*) Din volumul „Mozaicurĭ" care va apare în curînd.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 136 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

I.—In Crimă

CAP. XII

Hoţĭ de drumul mare

In momentul acesta agenţiĭ de jos cărora le spusesem să tragă în aier de vor vedea ceva traseră în aier şi două gloanţe izbiră pe Godard în partea dinapoĭ!

Lucrul însă nu'l supără mult se vede, căcĭ noĭ îl somam să se predea şi el ne răspundea cu murdăriĭ.

Atuncĭ Rossignol se urcă şi el pe acoperiş.

Se luă după dînsul.

Banditul văzu uşa de la un pod deschisă şi intră.

Acolo se începu o luptă epică între ceĭ doĭ oamenĭ.

Dar Rossignol avea putere.

Cînd îĭ venirăm în ajutor, Godard era legat de mîinĭ.

Nu se maĭ putea apăra.

Detunăturile atraseră luarea aminte a mulţimeĭ.

Se formaseră grupe dinaintea hoteluluĭ şi aceste grupe se făcuseră ameninţătoare.

Umbla zgomotul că „agenţiĭ omoraŭ pe bieţiĭ oamenĭ".

Şi cum se întîmplă tot-d'auna în asemenea cazurĭ, legenda se făcuse în cîte-va minute.

Toţĭ credeaŭ că oameniĭ, în carĭ traseseră agenţiĭ făcuseră nu crime ci delicte politice.

Cînd ieşiĭ în pragul hoteluluĭ auziĭ:

— Jos poliţia!

Inaintaĭ spre grupa cea maĭ dîrje şi strigaĭ:

— Frumos! Mahalaua Sf. Anton ia partea tîlharilor şi a ucigaşilor! Ştiţĭ că ceĭ arestaţĭ sînt tîlharĭ carĭ aŭ jefuit pe un giuvaergiŭ de aci din mahala?

„Ştiţĭ că aŭ tras cu revolverele în noĭ?

Lumea începu a'şĭ şopti la ureche.

In acelaşĭ timp dăduĭ la vre-o doĭ băieţĭ cîte un franc ca să ne cheme trăsurile.

Atuncĭ văzuĭ cum se schimbă de uşor părerile mulţimeĭ.

Auziĭ:

— Are dreptate!

— Trăiască Goron!

— Trăiască poliţia!

In acest moment iacă şi Rossignol.

El era foarte cunoscut în părţile acelea.

Faptele luĭ, ca agent eraŭ celebre.

Cînd îl văzu mulţimea cu mîinile pline de sînge se auzi un murmur de mînie şi de indignare.

— Ah! Bietul d. Rossignol!

— La moarte asasinul!

Trebuie să spun că sîngele pe care îl avea Rossignol pe mîinĭ era de la Godard.

Cu toate aceste de abia putu potoli mulţimea.

Iĭ ziseĭ în cele din urmă:

— Dragiĭ meĭ, tîlhariĭ sînt prinşĭ acum nu maĭ e drept să se stingă nimenĭ de eĭ.

Luarăm pe tîlharĭ.

Iĭ urcarăm în trăsură.

Cum ajuserăm le luaĭ interogatorul.

Iacă ce îmĭ zise Godard:

— Maĭ noroc aĭ avut că m'am gîndit la mama.

„Te-am ochit de două orĭ înainte de a arunca revolverul, dar nu vreaŭ să mor pe eşafod căcĭ prea s'ar mîhni!

De odată cu toată energia luĭ, începu să tremure pe picioare şi fu coprins de colicĭ şi de suferinţe îngrozitoare.

Trimiseĭ îndată după un doctor.

Godard părea încremenit că nu'l omoram...

Nimic nu caracteriză maĭ bine ideile ciudate ce îşĭ fac despre poliţie ticăloşiĭ carĭ se lupta contra societăţeĭ, ca aceste cuvinte a'le luĭ

— Ce? îmĭ zise el, mirîndu-se sincer, şi voĭ sînteţĭ oamenĭ?

Atuncĭ văzu şi el că oamenilor poliţieĭ le e foarte milă de bieţiĭ nenorociţĭ de răĭ făcătorĭ arestaţĭ de cum îĭ văd prinşĭ.

Godard primise două gloanţe.

Unul nu fusese periculos.

Cel-alalt îĭ intrase în băşică.

Rănile de acest soĭ sînt mortale.

Dar oamenilor ca Godard nu le face aşa mare răŭ.

Se vindecă.

Veni în faţa juraţilor.

Fu condamnat numaĭ la 12 anĭ de muncă silnică.

S'ar fi putut cere pentru el pedeapsa cu moartea pentru că trăsese cu revolverul asupra agenţilor.

Dar crezuĭ că cele două gloanţe ce primise eraŭ o pedeapsă îndestulătoare.

Obiectaĭ judecătoruluĭ că agenţiĭ meĭ spărseseră repede uşa şi că poate Godard şi a luĭ nu auziseră cuvintele: „In numele legeĭ deschideţĭ!"

Am ales prin atîtea altele aceste două fapte ca să arăt că vremurile eroice nu aŭ trecut pentru poliţie şi că ades e pusă în mare pericol.

Totuşĭ în general răĭ făcătoriĭ se pierd se îngrozesc în faţa eĭ.

Grison şi Godard eraŭ excepţiĭ.

Oamenilor s'aŭ predat îndată.

CAP. XIII

Un numismat

In Martie 1888 aflaĭ că celebriĭ anticarĭ d-niĭ Rollin şi Fernardent fuseseră jefuiţĭ într'o noapte într'un chip ciudat.

Tîlhariĭ trebuiaŭ să fi intrat în casă înainte de închiderea uşilor şi să se fi ascuns într'o odăiţă întunecoasă de sub scară.

Cînd se înoptase se urcaseră la catuĭ întîĭ deschiseră fereastra, săriseră dincolă şi spărgînd un geam intraseră în apartamentul anticarilor.

Furaseră medaliĭ şi monede vechĭ de aur şi de argint de vre-o 500000 fr.

Era o colecţie unică.

Se aflaŭ în ea numaĭ monede greceştĭ şi romane cu totul rare.

Căutaĭ vre un indiciu.

Nimic!

Nu puteam da de urmele hoţilor.

Hoţul, — căcĭ după ce examinaĭ locurile îmĭ formaĭ convingerea că fusese numaĭ unul—lăsase o dovadă de trecerea luĭ.

Dovada era murdară, dar nu ne putea pune pe nicĭ o urmă.

Intr'o zi unul din anticariĭ veni şi îmĭ spuse că uitase să'mĭ remarce că înainte de furt a primit vizita maĭ multor Grecĭ carĭ aŭ venit să'mĭ ofere să cumpere monede din ţara lor.

De oare-ce nu găseam nimic aiurea mă hotărîĭ să urmăresc lucrul printre Grecĭ.

Mă duseĭ la consulul grec şi aşa putuĭ pune sub supraveghere vre-o patru-zecĭ de inşĭ carĭ pentru un cuvînt saŭ altul puteaŭ da loc la bănuielĭ.

Iar nimic.

Intr'o dimineaţă consulul îmĭ zise:

— Să'ţĭ maĭ semnalez un compatriot un tînăr Raftopolu care a sosit de curînd.

— Unde stă?

— Str. Pierre Lescot N. 7

Trimiseĭ pe Rossignol.

Peste un ceas se întoarse încîntat.

— Eĭ ce e?

— Aide cu mine D-le şef să vezĭ şi D-ta.

Plecaĭ.

Mă urcaĭ într'o odăiţă mobilată la al treilea cat, unde zăriĭ pe o masă suto de piese de aur şi de argint carĭ eraŭ din tr'un geamantan deschis.

(Va urma)

de mititică, de pe țărmurile Volgeĭ și se stabilise în Varșovia la un unchiŭ al săŭ nobil și muzicant vestit. Acolo copila sta ceasurĭ întregĭ cu bărbia lipită de vioară și cu arcușul în mînă studiind mereŭ. Ajunsese a descifra repede, cu preciziune și cu dulceață orĭ-ce bucată de muzică ce-ĭ pica în mînă. Operile maeștrilor renumițĭ, așezate vrafurĭ în camera sa, eraŭ răsfoite în fie-care zi. Din copilărie avea o dorință nemărginită de a ajunge să pună pe coardă ceea ce un Haydn, un Mozart,un Paganini puseseră pe hîrtie. Singura eĭ mulțumire era vioara. Cunoștințele mătușeĭ sale o și numeaŭ „Mica artistă“.

Această copilă însă, în afară de muzică, părea stîngace, rece, d'o nepăsare aparentă, care te făcea a îngheța lîngă dînsa. Cît era de frumoasă, atît părea de nesuferită pentru ceĭ ce o înconjuraŭ; se vede că, trăind numaĭ și numaĭ pentru artă, ea rămăsese străină de orĭ-ce patimă sufletească.

* * *

Polonia este țara care trăește și se laudă cu trecutul. Sigismunziĭ și Vladislaviĭ, zugrăvițĭ pe toate templele, sînt slăvițĭ foarte mult de popor, căcĭ aceste icoane amintesc Polonezilor epoca lor de splendoare.

Nobleța are aicĭ o valoare puternică și orĭ-cine o avea norocul să descindă din vr'o viță aleasă păstrează o etichetă atît de înaltă, în cît, un democrat, în o asemenea atmosferă, trăește ca strîns de gît.

Sterlicovschi, unchiul artisteĭ, atît prin stare cît și prin pozițiunea și talentul săŭ, virtuos de forță, era pus pe treapta cea maĭ de sus printre nobilime, prin urmare supus la toate îndatoririle seară bade și anoste pe carĭ le reclama politeța societățeĭ înalte.

Trăind în sînul familieĭ luĭ, Lübotcka fu supusă la niște regulĭ, despre carĭ ea avea o noțiune atît de slabă în cît, în scurtă vreme, începu să se plictisească. Voia o țară cu legĭ egale și unde ea să'șĭ poată arăta talentul săŭ.

Rangul, modul de primire, de eșire, de vorbire cu țancul o obosea. O fire visătoare și crescută în sînul natureĭ să fie pusă sub un regim atît de strașnic, era ceva cu care nu se putea nicĭ de cum obicĭnui. Saloanele o 'năbușea, tavanele poleite, portretele strămoșilor, molicĭunea sofalelor, o plictiseaŭ în așa chip, în cît, era fericită cînd putea să se adăpostească, un moment, la umbra unuĭ copac sub cerul liber.

* * *

O chĭema Lübotcka și numele săŭ, în limba polonă, înseamnă dragoste, cu toate acestea ea pînă acum rămăsese rece și nepăsătoare cu toțĭ aceĭa ce'șĭ băteaŭ capul după dînsa. Grija eĭ toată era de a se scăpa din casa unchĭuluĭ săŭ, de unde, fără a spune nimănuĭ nimic, plecă într'o bună dimineață, cu gînd că va putea trăi din arta sa, ĭar cu caracterul săŭ că va rămîne ferită de orĭ-ce intrigă de dragoste. Avea credință în Dumnezeŭ și spera că el o va ajuta, o va sprijini ca să'șĭ ajungă scopul săŭ.

Credința recunosc că e una din cele treĭ bunurĭ ale religiuneĭ creștineștĭ; dar une-orĭ te rătăcește, ĭar alte orĭ te întărește, te mîngîie și'țĭ îndulcește chinul și suferința; pentru inimele zdrobite și bolnave este chĭar o ușurare, o mîntuire.

In ceasurĭ de durere, toate teoriile filozofilor asupra Dumnezeireĭ cad și ochiĭ noștri, umezĭ de lacrămĭ, îĭ îndreptăm spre cer; căutăm scăparea la un stăpîn, la un D-zeŭ pe care nu știŭ cine nu l'a strigat în minute de nenorocire, în minute de disperare.

Fără nicĭ o credință, la început, Lübotcka ĭubea pe doctorul Milinschi, pe care'l cunoscuse la o prietenă a sa bolnavă. Maĭ tîrziŭ însă, ea 'șĭ ar fi dat vĭața ca să poată să'l aibă vecĭnic lîngă dînsa, dar sărmană cum era, ce putea face ea numaĭ cu vioara eĭ de pe care acum scotea accente duĭoase de dor și de jale!

* * *

Doctorul Milinschi maĭ avea treĭ zile de burlăcie și apoĭ trecea pragul în lumea căpătuițilot.

Găsind femeea ce căutase, săltă de bucurie că, prin căsătorie, va scăpa de sărăcie căcĭ copila, cu care se însura, avea o zestre însemnată.

In odăița luĭ, în care trăise ca student, strînsese pe toțĭ prieteniĭ săĭ și le dase un prînz.

Inchinînd mereŭ pentru dragoste se îmbătaseră maĭ mult de iluziunĭ și de credințe..

In fața ultimelor pahare, luară hotărîrea a povesti, fie-care, cîte o pagină din trecutul săŭ. Spuseră toțĭ cîte ceva care se încheĭa maĭ la fel: *curte, dragoste, uitare*...

Cînd veni rîndul doctoruluĭ el tresări, ca deșteptat din visare, ĭar cel maĭ de aproape prieten al săŭ, doctorul B... începu a'ĭ zice: Spune-ne despre dragostea ta cu poloneza.—*Poloneza, poloneza*, aide să jucăm *poloneza*, strigară toțĭ prieteniĭ luĭ Milinschi, sărind prin casă și crezînd că e vorba despre jocul cu acelașĭ nume.

Doctorul, îngălbenind ca ceara, se ridică de pe scaun, ochiĭ i se turburară, dințiĭ începură a'ĭ clănțăni în gură și cu un glas ce pare că eșea din sicriŭ, zise: „Da, ea este acuma pe patul de moarte, eŭ am omorît'o, facețĭ ce voițĭ cu mine“.

N'apucă să rostească bine aceste cuvinte și ușa deschizîndu-se, servitorul îĭ întinse o scrisoare. „Deschidețĭ și vețĭ vedea că n'am mințit, că e adevărat aceea ce v'am spus“.

Unul dintre prietenĭ, rupînd plicul, citi:

Lübotcka în agonie, te strigă... vino.

Vladimir

Toțĭ ceĭ de față înmărmuriră, ascultînd groaznica destăinuire; cu toțiĭ nu știaŭ ce să creadă despre această coincidență neașteptată.

* * *

Pe drumul alb și troenit de zăpadă mergea un dric fără florĭ, fără de panglice poleite, ĭar în urma luĭ nimenĭ nu plîngea. După obiceĭul creștinesc, cĭocliĭ opriră mecanicește în fața bisericeĭ, unde intra o nuntă. Gardiștiĭ goneaŭ mortul sărăcăcĭos, fără paradă, spre a face loc nunțeĭ, cea cu muzicĭ și cu masalale. In această învălmășeală, o caretă luxoasă eși din rîndul nuntașilor și se luă ĭute după dricul ce se depărta încet, la pas... Sosindu'l, geamul trăsureĭ se deschise, un țipăt se auzi, ĭar un om căzu zdrobit între dric și trăsură...

Milinschi uĭtase mireasa în fața altaruluĭ și, în neștire, alergase după nenorocita artistă, căreĭa o dragoste sinceră și dezinteresantă îĭ curmase zilele...

Smara

MODE

Pălărie de damă



Pălăria aceasta convine foarte bine damelor tinere. Paĭ de mătase, buton de aur garnisit cu mătase, asortat cu un buchet de roze galbene, cu o fundă de velur negru al căreĭa centru e o fantezie de bijuterie—ĭată cum e alcătuită pălăria reprezentată de gravura de maĭ sus.

Laura.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Pentru gospodine

Inghețată de alune. — Pune în 70 centilitrĭ smîntînă fierbinte 210 grame alune pisate mărunt cu lapte. Lasă totul să se răcească. Maĭ bate cu 210 gr. de zahăr, și lăsînd totul să se răcească, pune în mașina de ghĭață.

Gastr.

Starea civilă

Declarațiĭ de căsătorie

Constantin N. Georgescu, cu D-ra Ioana Angelescu; Avram David, cu D-ra Beila Goldenberg; Gheorghe Stoica, cu D-ra Ecaterina Gh. Păun; Ioan C. Zidaru, cu D-ra Zamfira V. I. Cazacu; Adalbert August Eugene Hempel, cu D-ra Olga Henriette Eugenie Beck; Tiberiu T. Calotescu, cu D-ra Cecilia Fl. Stăncescu; George T. Constantinescu, cu D-ra Ecaterina M. Sterescu; Haim Toivi Schapira, cu D-ra Carolina Gerscovicĭ; Maniu Olariu, cu D-ra Maria Vasile Moga,

Ilustrațiĭ nouĭ

Astă-zĭ am primit în Sala noastră o nouă fascicolă ilustrată intitulată „Le panorama“, Le président de la republique française“ No. 1 *Au palais de l'Elysées*, Fascicolele 2 și 3 din această publicațiune vor fi consacrate **Voyagiuluĭ în Rusia.**

Prima fascicolă coprinde următoarele vederĭ:

Președintele republiceĭ franceze în cabinetul săŭ.
Odaĭa de culcare a președinteluĭ.
Plimbarea matinală în pădure.
D. Felix Faure și D-ra Lucie Faure în grădina Elysée.
Cabinetul de lucru al Președinteluĭ.
Dejunul Președinteluĭ.
Președintele în ținuta oficială.
Sala mare transformată în sală de mîncare.
Primirea ambasadorilor din Maroc.
Salonul D-reĭ Lucie Faure.
Sala de biliard de la Elyseu.
Sala de primire.
Un colț al salonuluĭ.
Consiliuluĭ de miniștrii, și alte micĭ vederĭ foarte frumos reproduse.
Prețul fasciculeĭ e de 70 banĭ.

Bibliografiĭ

A apărut:

Abecedar pentru scris-citit de *Pr. N. Gr. Aramă și Ang. Gratianu* învățătorĭ din Tîrgoviște, aprobat de ministerul cultelor și instrucțiuneĭ publice la concursul de cărțĭ didactice din anul 1896 cu No. 14039 din 4 Decembrie.

Abecedarul e împărțit în 2 părțĭ și e însoțit de un povățuitor. (Partea I costă 40 banĭ, partea II-a 50 banĭ, ĭar povățuitorul 30 banĭ.

*

S'a pus sub presă la tipografia „Carol Göbl“, str. Doamneĭ 16 Bucureștĭ, *Gramatica franceză-romînă*, ediția III, de Gheorghe Gr. Argyropolu, fost profesor de limba și literatura franceză în școalele statuluĭ. Acest op este aprobat de ministerul instrucțiuneĭ publice.

*

A apărut și se află de vînzare la toate librăriile: **Idealizmul Contemporan**, (mișcarea idealistă și reacțiunea contra științeĭ positive) de Ciceron Protopopescu advocat.

Monografia institutuluĭ de credit „Albina“ (1872 — 1897). Un vol. de 240 paginĭ. Sibiŭ, editura institutuluĭ „*Albina*“.

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum în 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Prețul 2.50.

Aflăm că librăria Filip Lazăr (Craiova) a pus sub tipar renumita carte a luĭ *Fridtjof Nansen*: **Spre Polul Nord. In întuneric și gheață veșnică,** tradusă de D. *B. Marian*.

*

A apărut o broșură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon“**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria și dovedește complicitatea prințuluĭ Ferdinand.

Broșura se găsește de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, și la toate librăriile.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a noua, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a zecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 10 fascicole din publicația „Tableaux célèbres“ sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 18 August inclusiv.

Dăm acĭ și lista premiilor:

Fascicula a 11-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Visul, de Edouard Detaille.
Presentarea luĭ Richelieu luĭ Enric IV, de Aureli.
Menageria, de Sonderland.
Ce este? de Van den Eycken.
Contemplațiunea, de Marius Stone.
La Ischia, de Traideler.
Pentru a căuta pe domnul Primar, de Benjamin Vautier.
In clasa întîia, de Hiddeman.
In clasa a treia, de Hiddeman.
Plăcerea unor copiĭ de la țară, de Scheviering.
Intr'un orășel din Algeria, de Bridgman.
Pentru a imita pe zeĭ, de Siedmiradski.
Cavaleria din Caucas, de Roubaud.
Copilul Luther la Doamna Cotta, de Spangerbery.
Jocul De-a ascunsele la copiĭ, de Bartholomé.
O turmă de boĭ în cîmpiile Elbeĭ, de Trenzel.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 11-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos

Inștiințăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „Tableaux célèbres“.

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Stéphane Jousselin. Yankées, fin de siècle, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Robert de Bonnières. Lord Hyland, histoire véritable, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Comte E. de Keratry. A travers le passé. Souvenirs militaires, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.80

George Duruy, Ni dieu ni maitre, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.55

Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd vĭața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nuditățĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĭ“
No. 2918
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 18 August inclusiv.

CASA DE SCHIMB ȘI SCOPT

M. FINKELS

No. 8, în noul Palat Dacia-România, str. Lipscanĭ în fața palatuluĭ Băncel-Naționale

Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ

Cursul pe ziua de 21 Iulie 1897

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . .	87	1/4	88	3/4
5%	„ Amortabilă . . .	100	—	101	—
6%	Obligaț. de Stat (Conv. R.)	101	50	102	50
6%	„ Municipale din 1883	96	—	96	50
5%	„ „ 1890	97		98	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale	91	50	92	25
5%	„ „ Urbane	88	50	89	25
6%	„ „ „	—		—	
5%	„ „ „ Iașĭ	84	50	85	50
	Acțiunĭ Banca Națională	1840	—	1850	—
	„ „ Agricolă	330	—	335	—
	Florinĭ valoare Austriacă	2	11	2	13
	Mărcĭ germane	1	23	1	25
	Bancnote Franceze . .	100	—	101	—
	„ Italiene . .	90	—	95	—
	„ ruble hîrtie .	2	65	2	75

BÓLELE STOMAHULUI
DIGESTIUNI GRELE

PRAFURĬ ȘI PASTILE PATERSON

cu Bismuth și Magnesia.

Aceste *Prafurĭ* și aceste *Pastile antiacide și digestive* vindecă *boalele stomahuluĭ, lipsa de apetit, digestiunile grele, acrimele, varsaturile, darĭ afara, colice*; ele regularisează *funcțiunele stomahuluĭ și a intestinelor.*
Adh. DETHAN, farmacist, 23, Rue Baudin, PARIS *și în pr. farmaciĭ din Franța și străinătate.*
A se cere per etichete *semnătura* **J. FAYARD**
Prafurĭ 3 șĭ 5 fr. — Pastile 2 fr. 50 franco.

PIANINE

de la renumita fabrică
GUST. ADOLF IBACH
— BARMEN —
FONDATA LA ANUL 1794
de vînzare cu prețurile fabricel la
A. FELDMANN
— BUCURESTI —
No. 20, Strada Decebal, No. 20 1292—

WATSON & YOUELL

Mașinĭ agricole și industriae
Bucurescĭ.—14, Strada Academieĭ, 14.—Bucurescĭ.
Galați, Strada Portuluĭ. Brăila, Strada Regală

TREERATORILE „MARSHALL"

sunt recunoscute ca cele maĭ bune avînd următórele perfecțiunĭ de import. capitală:



Toba de oțel are 8 șine, lagăre maĭ marĭ și osia (diametru) maĭ groasă.

Sitele de sus și jos se mișcă în sens invers așa că înfundarea devine imposibilă.

Sitele de la curățitorile marĭ și micĭ sunt cu mult maĭ marĭ—așa că nu se înfund—chiar dacă mașina ar fi forțată cît de mult.

SITELE AU RAME DE OȚEL și sunt mult maĭ largĭ și lungĭ de cît înainte

Pleava ese odată cu paiele așa că se face o Economie de patru oamenĭ, osiile scuturatóre de la paie, aŭ un aranjament paralelar de pornire, prin care se evită cu totul usarea osiilor menționate.

Curățirea productelor nu lasă absolutamente nimic de dorit grație aparatelor de curățire și perfecțiunĭ tobeĭ. Grînele treerate pot fi puse direct la sac și încărcate fără a maĭ trece prin o vînturătoare.

TREERATOAREA „MARSHALL" e singura
Care trerră productele așa de curat spre a fi imediat aduse la vînzare

TOT FELUL DE MAȘINE AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE

CEREȚI CATALOGUL ILUSTRAT SPECIAL „MARSHALL"

M. KOHAN GALAȚI ȘI BRAILA

DEPOSIT DE MAȘINI AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE
DIN FABRICELE
BROWN & MAY LIMITED DEVIZES (England)
LOCOMOBILE de la 4 pînă la 50 de caĭ putere.
TREERATOARE sistem cel maĭ perfecționat pentru România.
MOTOARE VERTICALE începînd de la un cal putere.
MORI CU POSTAMENT de fer și cu petre franțuzeștĭ.
CAZANE pentru abur de toate mărimele.
MAȘINE de SECERAT SIMPLE și cu LEGAT
DIN FABRICELE
THE MASEEY-HARRIS COMPANY LIMITED DIN TORONTO (Canada)
Peste 1500 mașinĭ în lucru în țară 954.
1 PREȚURI CURENTE SE TRIMIT DUPA CERERE, GRATIS ȘI FRANCO

„VULKAN"

MASCHINENFABRIKS-ACTIEN-GESELLSCHAFT
FOST
GUTJAHR & MÜLLER-REINHARD FERNAU & C-nie

BUDAPESTA
CONSTRUCȚIUNI DE MORI sistematice și furniturĭ de orĭ-ce pentru industria Morărieĭ, 36 Morĭ instalate în Rominia.

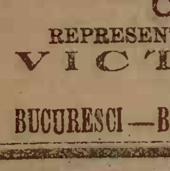
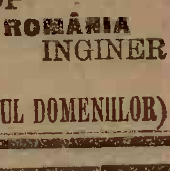
SITE OSCILATORII patent Gutjahr-Müller—Soder, fie-care sită înlocuesce 4—5 cilindre, consumă 1/2 cal putere și funcționéză liniștit fără a zdruncina clădirea Instalate în móra frațilorPaxinos (Prah.)
MAȘINI de curățit și sortat grîul
MAȘINI „ „ grișurĭ patent Hagenmacher
MAȘINI de curățit și sortat grișurĭ patent AUGUST SCHNETZER
MAȘINI VICTORIA patent Higginbottom.
MORI TRANSPORTABILE, Pietre de móră de la Ferté S. Jouarre.

VIENA
MAȘINE UNELTE pentru fer și lemn

STRUNGURI
MAȘINI de centrat
MAȘINI de găurit
MAȘINI de fresat
MAȘINI de tăiat șuruburĭ
FERÉSTRAE circulare și cu panglică
MAȘINI de foarfecat
PRESE hydraulice
CIOCANE de aburĭ
MACARALE
MAȘINI de încercat tuburĭ, arcurĭ și orĭ-ce alte materiale.

ROȚI HYDRAULICE TURBINE
MAȘINI DE ABURI PANA LA 500 CAI PUTERE
CARAMIDARII SISTEM HOTOP
REPRESENTANT GENERAL AL CASEI pentru **TOATA ROMÂNIA**
VICTOR LUPESCU, INGINER
BIUROU TECHNIC
BUCURESCI—BULEVARDUL CAROL I, No. 14 bis. (LANGA MINISTERUL DOMENIILOR)

CAPSULELE

SALOL SANTAL

BRUS

Autorizate de onor. Consiliu Sanitar superior din Bucureștĭ

Salol Santal Brus este unicul remediu sigur contra *scursorilor veneriene.*
Salol Santal Brus vindecă în scurt timp *sculamentele* cele maĭ rebele.
Salol Santal Brus nu derangează stomacul ca alte remediĭ similare.
Salol Santal Brus este maĭ folositor de cît orĭ-care *antiblenorhagic* existent.
Salol Santal Brus se găsește spre vînzare la toate farmaciile din țară.

DEPOU: Farmacia Brus, *Calea Victorieĭ 46*
EN GROS Droguería Brus, *Pal. Băilor Eforieĭ*
Bucurescĭ 1449
Prețul uneĭ cutiĭ 3.50 **Prețul uneĭ cutiĭ 3.50**

ULEIURI MINERALE

PENTRU
UNS MAȘINI AGRICOLE și INDUSTRIALE
PRODUSUL FABRICEI
„STEAUA ROMANA"
SOCIETATE ANONIMA pentru INDUSTRIA PETROLEULUI
Capital ocial :s Leĭ aur 10.000.000 din cara leĭ aur 7.000.000 deplin vărsațĭ

Pentru comenzĭ și informațiunĭ a se adresa
REPRESENTANTULUI GENERAL
T. ZWEIFEL
BUCUREȘTI *Calea Moșilor No. 31* — **GALAȚI** *Str. Egalitățeĭ No. 16* — **IAȘI** *Str. Mitropolieĭ 8.* 1053

SERVICIUL
TECHNIC PARTICULAR

sub conducerea D-luĭ architect
NICOLAE MEȘEDERU
BUCURESCI.—Str. Semicerc No. 9 (Sfinții Voevozĭ—calea Griviței.—BUCURESCI
PENTRU TOT FELUL DE LUCRĂRI PUBLICE
IN
Capitală și în Provincie
FACERE DE:
PROECTE, PLANURI, DEVISE, ANTIMASURATOARE, EXPERTISE ȘI STUDII
IN
ARCHITECTURA, INGINERIE-HYDRAULICĂ, ELECTROTECHNICĂ, HOTARNICIE, AGRONOMIE, SILVICULTURA ȘI MINE.

Tot-odată se insărcinează și cu esecutărĭ de orĭ-ce lucrărĭ noĭ și cu reparațiunĭ.

Doritoriĭ din Provincie pentru orĭ-ce întrebărĭ se binevoéscă a lesațĭ timbrul poștal necesar, pentru a primi răspunsul dorit.

Orele de serviciŭ la „Biuroul Serviciuluĭ Technic Particular" sînt de la 9—12 a. m. și de la 3—6 p. m. 35—25



FURTUNI I-a

QUALITATE în tóte FELURILE și DIMENSIUNILE
Articole necesare pentru cultivarea grădinelor ca:
MAȘINI PENTRU TAIAT IARBA (RASENMÄHER)
CĂRUCIOARE PENTRU FURTUNI
TAVALUCI PENTRU PLANAREA PAMANTULUI
TURBINE AUTOMATICE NUMITE „CACTUS", ultima invențiune pentru udarea singură a florilor
HYDRANȚI. TOATE FELURILE DE ȚEVI
TUBURI DE BASALT DIN STREINATATE, etc. etc.. precum și toate articolele necesare pentru udarea și scurgerea grădinelor la

HANS HART
— BUCURESCI —
No. 14.—Str. BISERICA-AMZEI.—No. 14

TOATE ARTICOLE NECESARE PENTRU INSTALAȚIUNI DE
GAZ APĂ ȘI SCURGERE
VINZARE EN GROS & EN DETAIL
PROBE ȘI PREȚURI DUPE CERERE 1075

CIMENT PORTLAND

MARCA CARAIMAN, DIN FABRICELE
E. ERLER & Co. AZUGA
Calitate superioară garantată
îndeplinind toate condițiunile caetelor de sarcine ale diferitelor autorități
Depositarĭ și Representanțĭ pentru toată România
HANS HERZOG & Co.
Bucureștĭ, 20 Strada Decebal 20, Bucureștĭ.—Telefon

OTTO HARNISCH

BUCUREȘTI 41, STRADA ACADEMIEI 41 — **GALAȚI** 49, STRADA PORTULUI 49
TOATE ARTICOLE TECHNICE
CAUCIUC — Furtunĭ pentru apă, vin, spirt, etc
ASBEST — Table, Coarde, Fire
CURELE de TRANSMISIUNE
Manometri, Robinete, Ventile, Sticle pentru nivel
POMPE PENTRU VIN
Pompe de incendiu
MUȘAMALE

LUCRARI de lux, mercantile, etc., execută tip. ADEVĔRULUI cu prețurĭ moderate.

LANCE PARFUMES
Société chimique des usines du Rohne

PARFUMUL TEATRELOR

VAPORISATORUL NU MAI ESTE NECESAR

Lance-Parfum. Cel maĭ fin produs francez. Nu pătează și nu lasă semne de pe mătase albă, dantele, mănușĭ, etc.

CEL MAI BUN și SIGUR REMEDIU contra MIGRENELOR
Produs al Societățeĭ Chimice a Usinelor din Rohn, Lyon

Representant general și depositar Moritz Pollak *Bucureștĭ, calea Văcăreștĭ*, 5
Se găsește de vînzare la: *Frațiĭ Albahary; Ch. Lazarovicĭ, M. E. Frenkel, Solomon Hechter Fiĭ, La orașul Congo, Bucureștĭ; D. Mihăileanu, Constanța; Gherman Lazar, Craiova; Pharmacia Petzalir, Brăila* și la toate droguerille.
En detail la: Magasinul *Sigmund Prager, Universul* și tóte *Parfumeriile*
Galațĭ: *M. Wortmann.*
607—200

STOMAC, ALE CĂILOR URINARE
ANEMIE, GASTRALGIE, DIABETĂ
DISPEPSIE, CHOLERINĂ
ȘI PENTRU CALITĂȚILE LITINATE ȘI LA RHEUMATISME
APELE MINERALE DE PLUGUES-LES-VICHY
PRECIOSA LÉGER
SUNT RECOMANDATE DE CĂTRE SOMITĂȚILE MEDICALE ÎN BÓLELE DE
Efervescentă, gazósă și plăcută la băut, amestecată sau nu, cu orĭ-ce băutură.

SINGURA APĂ PURGATIVĂ ÎNLĂTURÂND SURSELE UNGURESCĬ
CARABAÑA
CARE PRODUCE AFARĂ DE EFECTUL SIGUR ȘI NEÎNJUNITOR ȘI O ACȚIUNE CURATIVĂ ASUPRA ORGANELOR BOLNAVE.
UN PĂHĂREL FACE ACELAȘ EFECT CA O STICLĂ ÎNTREAGĂ DE APĂ DE BUDA.
SE GĂSESCE DE VÂNDARE LA TÓTE FARMACIILE ȘI DROGUERIILE DIN ȚARĂ.

Beția se vindecă cu succes strălucit întrebuințînd **Antibetin.** Numeróse scrisorĭ de recunoștință. Ne avînd gust se poate da bețivuluĭ fără știrea luĭ. Una dosă, trimisă franco, costă 10 leĭ.

A se adresa la farmacia **Vultur** No. 15 Lugaș, Austro-Ungaria, Banat.

Depozitul general pentru toată România la Drogueria Brus, Bulevardul Elisabeta. 36—20

BOIANGERIA
ȘI
SPALATORIA
Chimica
G. L. SCHMIDT
77—79 STR. ISVOR 77—79
SUCURSALE:
Bucureștĭ: Calea Victorieĭ 83
„ Moșilor 70
Iașĭ: Str. Golia, Hotel Europa
Galațĭ: Strada Mare.

Specialitate în revăpsirea și curățirea chimică de orĭ-ce Tualete de dame, Rochĭ de mătase, recepe de chine, etc. Haine de bărbațĭ, Pardesiurĭ, stofe de mobile, Plăpumĭ, Covoare, Perdele, etc. etc.

Garanție absolută pentru întrebuințarea de procedeurĭ chimice.

Cu începere de la 1 Februarie, am instalat pe lîngă stabilimentul meŭ o

Spălătorie sistematică de Rufe

Inzestrată cu cele maĭ nouĭ și practice mașinĭ și pusă sub conducerea unor bunĭ specialiștĭ.

Ast-fel că sunt în măsură a garanta onor. clienți spălarea rufelor în mod practic, fără a fi uzate în spălătură și restituirea cît se poate de promptă.

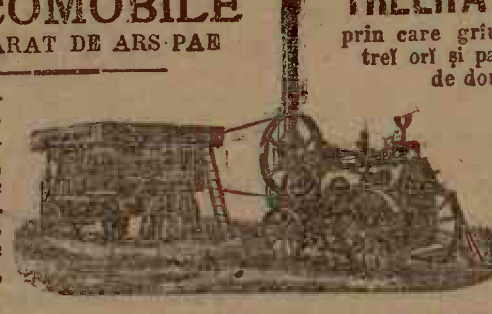
Spălătoria se recomandă în specia Horelurilor și Restaurantelor. 826

Schneider & Grünenfelder

BUCURESCI
BIUROU: Str. Lipscanĭ 74 ‖ **DEPOU:** Calea Rahoveĭ 5
Depositarĭ generalĭ aĭ fabricelor:
HEINRICH LANZ (MANNHEIM)
ADRIANCE PLATT & C-nie (AMERICA)
Cele maĭ bune mașine și Unelte agricole precum:

LOCOMOBILE CU APARAT DE ARS PAE
TREERATOARE prin care grîul ese treerat de treĭ orĭ și paele scuturate de două orĭ.

LOCOMOBILE *semi stabile, Secerătóre simple, Cositóre de de fin, Greble de fin Semănătóre în rîndurĭ, și simple.*



Secerătóre legătoare DRIANCEA *Vînturătoare, Batoze de porumb, Triorĭ, Mașine de huruit.*

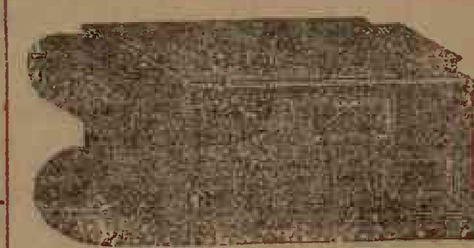
Mașine de scărmănat lînă, Curele de transmisiune, Curele «Balata patent, *Dick, Sfoară de Manila* pentru legatul snopilor, *Pietre de moară, etc.*

COMANDE pentru orĭ-ce cărțĭ streine primește **Sala de Depeșĭ** contra prețuluĭ original al edituref.

PREȚURI EFTINE

LA MENAGERA ECONOMĂ

72—STRADA LIPSCANI—27



Bogat asortiment de articole de MENAGIU, PORȚOLANURI și STICLARIE de BOEMIA, CRISTALERIE DE BACCARAT, TACAMURI ADEVARATE D'ALPACCA, faianță Englezească din TERRE-DE FER, utensiliĭ de bucătărie, etc.

BOGAT ASORTIMENT DE LĂMPI
MAȘII de bucătărie sistem american
garantată pentru bună funcționare
ATELIER SPECIAL DE BAI DE ZINC în toate dimensiunile
W. SINGER

PREȚURI EFTINE — PREȚURI EFTINE — PREȚURI EFTINE

COGNAC IOSEPH ENGRAND

ANGOULÊME s/COGNAC
Singurul succesor al caseĭ **I. E. Dulary**
Fondată în 1812

Posedînd viile sale propriĭ în Breuil, unde distilează propriele sale recolte, este în stare a oferi onor. public cele maĭ fine și renumite COGNACURI

Casă cu mare reputațiune Europeană

IN BUTOAIE				IN LĂZI (cite 12 sticle de 75 centilitre)	
Cognac ordinar,	43°	hect. fr.	100	Cognac <>	fr. 20
„ fin,	48°	„ „	150	„ 1 stea,	24
„ vechiŭ,	47°	„ „	200	„ 2 stele,	36
„ „ superior,	45°	„ „	300	„ fin champagne 3 stele	48
„ fin champagne,	45°	„ „	350	„ „ vechiŭ O. P.	60
„ „ vechiŭ	45°	„ „	500	„ fôrte vechiŭ V. S. O.	72
„ „ fôrte	45°	„ „	750	„ extra calitate V. S. O. P.,	120
„ „ din 1858	44°	„ „	1000	6 francĭ în plus, pentru lăzĭ a 24 jumătățĭ de sticle	
„ „ din 1840	43°	„ „	1500		

CHAMPAGNE DE LAUGERIE & C[omp.]

SAUMUR și REIMS
Proprietate exclusivă a caseĭ IOSEPH ENGRAND *în Angoulême*
In lăzĭ a 12 sticle marĭ

1. Carte Blanche	frs. 18	4. Cuvée speciale	frs. 30
2. Carte d'Or	21	5. Cuvée de reserve	36
3. Prima calitate	24	6. Grand vin extra	48

Pentru ultimele 4 calitățĭ, de la No. 3—6, 4 francĭ în plus pentru lăzĭ a 24 jumătățĭ de butelii.

SINGURIĬ REPRESENTANȚĬ pentru TOATĂ ROMÎNIA
AMORUSO & MOSES
BUCURESCI. — Strada Stravopoleas, 4. — BUCURESCI 1631—15